

OBČINA TOLMIN

Ulica padlih borcev 2, Tolmin

Telefon (05)3819500

Faks (05)3819523

OBČINSKI SVET

Številka: 478-0136/2009

Datum: 28. 9. 2020

Na podlagi 247. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP – 2) (Uradni list Republike Slovenije, št. 61/2017), Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Tolmin (Uradni list RS, št. 42/2009 in 77/2019), 3. člena Odloka o občinskih cestah (Uradni list Republike Slovenije, št. 86/2015) in na podlagi 21. člena Statuta Občine Tolmin (Uradni list RS, št. 13/2009, 17/2011 in 106/2015) je Občinski svet Občine Tolmin, na zahtevo župana Občine Tolmin, v zadevi odvzema statusa grajenega javnega dobra na zemljiščih v k.o. Zatoľmin, na ..... seji dne ..... sprejel naslednji

S K L E P

I.

Na podlagi pravnomočne sodbe Okrožnega sodišča v Novi Gorici z dne 21. 12. 2015, opr. št. I P 71/2013 se zemljiščem na parcelah št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 k. o. 2234 Zatoľmin, ki so vknjižena kot lastnina Občine Tolmin z zaznambo statusa grajeno javno dobro lokalnega pomena - cesta, odvzame status grajeno javno dobro lokalnega pomena - cesta.

II.

Pri zemljiščih iz prve točke tega sklepa se dovoli: pri parceli št. 523/2 izbris zaznambe ID 11738262, pri parceli št. 503/2 izbris zaznambe ID 11738264, pri parceli št. 503/3 izbris zaznambe ID 11738235 in pri parceli št. 503/4 izbris zaznambe ID 11738263, po katerih imajo navedene nepremičnine status grajeno javno dobro – cesta.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem, ko Občina Tolmin prejme odločitev, da je Ustavno sodišče Republike Slovenije o ustavni pritožbi tožene stranke Občine Tolmin zoper sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije opr. št. II Ips 57/2017 z dne 04. 10. 2018 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Kopru I Cp 163/2016 z dne 7. 12. 2016 v zvezi s sodbo Okrožnega sodišča v Novi Gorici opr. št. IP 71/2013 z dne 21. 12. 2015 odločilo v korist tožeče stranke – solastnikov stanovanjske hiše Zatoľmin 41.

Uroš Brežan,
ŽUPAN

Sklep prejmejo:

- Oddelek za okolje in prostor
- zapisnik seje
- arhiv

Obrazložitev

Župan Občine Tolmin je vložil zahtevo, da se nepremičninam, ki so navedena v prvi točki predlaganega sklepa na podlagi 247. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP – 1), v zadevi odvzema statusa grajenega javnega dobra in izbrisa zaznambe tega statusa na nepremičninah v k. o. Zatoľmin, na podlagi sodbe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije opr. št. II Ips 57/2017 z dne 04. 10. 2018 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Kopru I Cp 163/2016 z dne 7. 12. 2016 v zvezi s sodbo Okrožnega sodišča v Novi Gorici opr. št. IP 71/2013 z dne 21. 12. 2015 odloči tako, kot je predlagano v izreku tega predloga.

Navedena zemljišča predstavljajo parcele, ki so bile v preteklosti v naravi del občinske javne poti v zgornjem delu Zatoľmina. Navedena zemljišča so v naravi delno stavbišče pod stavbo Zatoľmin 41 (p. 523/2 in 503/2), delno pa pripadajoči zemljišči tej stavbi (p. 503/3 in 503/4). Delno po parceli št. 503/1 in po celotni dolžini oziroma širini parcel št. 503/2, 503/3 in 503/4 k. o. Zatoľmin je zgrajen pokrit kanal hudournika Štrofotalec.

Zemljiškknjižno stanje zemljišč je urejeno. Po namenski rabi so navedene parcele v območju stavbnih zemljišč.

V 7. alineji 3. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP-2) je določeno, da so grajeno javno dobro zemljišča, objekti in deli objektov, namenjeni takšni splošni rabi, kot jo glede na namen njihove uporabe določa zakon ali predpis, izdan na podlagi zakona. Grajeno javno dobro je državnega ali lokalnega pomena.

V 247. členu ZUreP – 2 je glede prenehanja statusa grajenega javnega dobra določeno, da se grajenemu javnemu dobremu status lahko odvzame smiselno po postopku iz 245. člena tega zakona.

To pomeni, da je (smiselno 245. členu tega zakona) potrebno:

1. da se status grajenega javnega dobra lokalnega pomena odvzame z odločbo, ki jo na podlagi sklepa občinskega sveta po uradni dolžnosti izda občinska uprava,
2. da občinski svet izda sklep iz prejšnjega odstavka na zahtevo, ki jo lahko vložijo župan,
3. da mora biti v takšni zahtevi vsebovana navedba določbe zakona oziroma predpisa, v katerem je podlaga, da lahko določeni vrsti zemljišča, objekta oziroma njegovega dela preneha status grajenega javnega dobra in izpis iz zemljiškega katastra, katastra stavb ali katastra gospodarske javne infrastrukture,
4. da mora odločba o odvzemu statusa grajenega javnega dobra vsebovati tudi navedbo številke zemljiške parcele oziroma parcel, na katere območju je zgrajen objekt oziroma del objekta, in številko objekta ali njegovega dela, ki se mu odvzame status grajenega javnega dobra lokalnega pomena in
5. da občinska uprava pošlje pravnomočno odločbo o odvzemu statusa grajenega javnega dobra pristojnemu sodišču, ki po uradni dolžnosti izbriše iz zemljiške knjige zaznambo o javnem dobrem.

V nadaljevanju je v 247. členu ZUreP – 2 med drugim določeno, da:

1. Status grajenega javnega dobra preneha, če je zemljišče, objekt oziroma njegov del v celoti uničen in ga ni mogoče obnoviti in je zato onemogočena njegova splošna raba in
2. Status grajenega javnega dobra lahko preneha tudi, če se uredi zemljišče ali zgradi drug objekt z enakim namenom splošne rabe, zaradi česar se status na prvotnem lahko odvzame.

Kratek povzetek dosedanjih postopkov:

1. Investitorja stanovanjske hiše Zatoľmin 41 sta pridobila v letu 1987 gradbeno dovoljenje za legalizacijo gradnje stanovanjske hiše, prizidka in delavnice na njih parcelah št. 331/3, 24/4, 98 k. o. Zatoľmin in na parceli št. 503 k. o. Zatoľmin. Slednja je javno dobro- struga hudournika, zato je z gradnjo soglašalo tudi tedanje Podjetje za urejanje hudournikov. Parcela št. 503 je bila tedaj v zemljiškem katastru evidentirana kot cesta. Parceli južno od hiše Zatoľmin 41, p. 312/2 in 312/10 k. o. Zatoľmin, sta last solastnika stanovanjske hiše.
2. Investitorja pri gradnji v nasprotju z gradbenim dovoljenjem posežeta v javno dobro tako tedanje p. 503 k. o. Zatoľmin, kot tudi v tedanjo p. 523, ki je v naravi krajevna pot v k. o.

Zatolmin in med drugim poteka ob južni fasadi hiše Zatolmin 41. Po gradnji je bila pot bistveno ožja kot pred gradnjo.

3. Občina začne na pobudo Krajevne skupnosti Zatolmin reševati zadevo v letu 1997 tako, da proti investitorjema začne postopek zaradi nedovoljenega posega v javno dobro.
4. V letu 2000 je bil sklenjen dogovor o sanaciji hudournika Štrofotalec. Stroške sanacije sta plačala investitorja.
5. Postopek reševanja zadeve je postal dolgotrajen tudi zaradi zahteve Agrarne skupnosti Zatolmin, da se ji vrnejo iste nepremičnine. Upravna enota Tolmin je zahtevo AS Zatolmin zavrnila.
6. V letu 2003 je bila na pobudo Občine Tolmin opravljena geodetska odmera zemljišča pod stavbo. Tedaj so nastale parcele št. 523/2, 523/3, 503/1, 503/2, 503/3, 503/4 in 503/5 k. o. Zatolmin.
7. Na vseh teh parcelah je vknjižena lastninska pravica v korist Občine Tolmin in zaznamovan status grajeno javno dobro.
8. Na južnem delu novo nastale parcele št. 503/1 k. o. Zatolmin sta investitorja (brez dovoljenja in soglasja Občine Tolmin) zgradila bazen. To zemljišče je sicer delno (do bazena) v interesnem območju (lastnina, zemljiškoknjižno stanje ni urejeno) države Slovenije, saj je na javni razgrnitvi celinskih voda opredeljeno kot vodno zemljišče.
9. V letu 2010 je bil opravljen poskus mediacije, ki ni bila uspešna.
10. Občina Tolmin je dne 31.8. 2010 vložila tožbo zaradi posega v javno dobo, da bi pridobila nazaj vsaj del zasedenih površin, za normalno odvijanje prometa po parceli 523/9 k. o. Zatolmin in sicer p. 523/2, 523/3, 503/3 in 503/4. Postopek po tej tožbi še ni zaključen, kot opisujemo v nadaljevanju.
11. V okviru že tekočega pravnega postopka zaradi posega v javno dobro investitorja v letu 2013 vložita nasprotno tožbo zaradi pridobitve lastninske pravice z gradnjo na tujem in priposestvovanju . V pravdi po nasprotni tožbi je Okrožno sodišče v Novi Gorici dne 21. 11. 2015 pravnomočno (saj je bila pritožba Občine v tem delu zavrjnena) razsodilo, da sta investitorja solastnika vsak do 1/2 stanovanjske hiše, delavnice, skladišča in stavbišča na parcelah št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 k. o. Zatolmin. Opravilna št. sodbe I P 71/2013. Kopijo sodbe prilagamo. Zoper tako sodbo je Občina Tolmin vložila revizijo na Vrhovno sodišče, ki je s sodbo z dne 4. 10. 2018, opr. št. II Ips 57/2017 revizijo tožene stranke zavrnilo. Dne 13. 12. 2018 vloži Občina Tolmin zoper sodbo Vrhovnega sodišča RS opr. št. II Ips 57/2017 z dne 4. 10. 2018 na Ustavno sodišče RS ustavno pritožbo zaradi kršitve pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave RS in načela varstva javnega dobra po 70. členu Ustave RS. Ustavno sodišče RS je dne 21. 9. 2020 sporočilo, da bo ta ustavna pritožba obravnavana ob koncu tega oziroma v začetku prihodnjega leta.
12. V pravdi zaradi posega v javno dobro je Okrajno sodišče v Tolminu dne 2.6.2017 razsodilo, da se zavrne zahtevke Občine Tolmin, da se vzpostavi prejšnje stanje na parcelah št. 523/2, 523/3, 503/3 in 503/4 k. o. Zatolmin. Občina Tolmin je vložila pritožbo. Višje sodišče v Kopru je dne 13. 3. 2018 ob odločitvi o pritožbi izdalo sodbo opr. št. I Cp 448/17, s katero je pritožbi

Občine Tolmin delno ugodilo in sodbo Okrajnega sodišča v Tolminu razveljavilo v delu, kolikor se nanaša na parcelo št. 523/3 k. o. 2234 Zatoľmin in vrnilo v tem delu sodišču prve stopnje v novo odločanje, v ostalem je pritožbo zavrnilo in v izpodbijanem in ne razveljavljenem delu potrdilo sodbo sodišča prve stopnje. Dne 18. 4. 2018 vložil Občina Tolmin zoper zavrnilni del sodbe Višjega sodišča v Kopru predlog za dopustitev revizije na Vrhovno sodišče RS. Dne 21. 1. 2018 izda Vrhovno sodišče RS sklep I DoR 147/2018 da predlog za dopustitev revizije zavrne. Zoper ta sklep vložil Občina Tolmin dne 29. 8 2018 na Ustavno sodišče RS ustavno pritožbo, glede katere dne 24. 9. 2018 Ustavno sodišče RS izda sklep Up 1199/18-5 da ustavne pritožbe ne sprejme. **V pravdi zaradi posega v javno dobro gre torej le še za to, da se na parceli št. 523/3 k. o. Zatoľmin vzpostavi prejšnje stanje torej uredi javna cesta.**

13. Dne 26. 4. 2019 je Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Novi Gorici obvestil Občino Tolmin, da sta lastnika nepremičnin na naslovu Zatoľmin 41 zoper Občino Tolmin vložila tožbo v upravnem sporu tako, da od sodišča zahteva, da izda sodbo, da se pri nepremičninah tožnikov parcelah št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 k. o. Zatoľmin ukine ter odvzame status grajenega javnega dobra in v zemljiški knjigi izbriše zaznamba javnega dobra, podredno pa, da se tožbi ugodi in se občini Tolmin naloži, da v 60 dnevnem roku po izdaji sodbe izda odločbo, s katero bo pri nepremičninah tožnikov in sicer na parcelah št. 523/2, 503/2, 503/3 in 50374 k. o. Zatoľmin ukinjen ter odvzet status grajenega javnega dobra in v zemljiški knjigi izbrisana zaznamba javnega dobra, s povrnitvijo stroškov postopka. Občina Tolmin je na tožbo odgovorila. Dne 14. 6. 2019 je Upravno sodišče RS izdalo sklep III U 73/2019-11, da se tožba zavrže. Zoper tak sklep sta se tožnika pritožila, Občina je na pritožbo odgovorila. Dne 22. 1. 2020 je Vrhovno sodišče Republike Slovenije izdalo sklep opr. št. I Up 186/2019 o ugoditvi pritožbi in razveljavitvi sklepa o zavrženju tožbe in vrnitvi zadeve sodišču prve stopnje v nov postopek. Vrhovno sodišče je kot napotek sodišču prve stopnje navedlo, da bo le – to moralo upoštevati, da je bil cilj sproženega upravnega spora ne le vpis lastninske pravice v zemljiško knjigo (kar ni stvar upravnega spora) ampak tudi doseči odločanje Občinskega sveta o ukinitvi spornega statusa na nepremičninah.

14. V nadaljevanju želi Občina Tolmin po možnosti z dogovorom pridobiti parceli št. 312/2 in 312/10 k. o. Zatoľmin, da bi razširila javno pot, pri čemer bi lahko upoštevala tudi del vlaganj investitorjev v urejanje hudournika. S tem se investitorja ne strinjata.

Prilagamo: uvodoma citirano pravnomočno sodbo in barvni ortofoto posnetek, iz katerega je razvidna dejanska raba zemljišč.

Po Odloku o kategorizaciji občinskih cest v Občini Tolmin (Uradni list Republike Slovenije, št. 42/2009) parcele št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 k. o. 2234 Zatoľmin niso kategorizirane kot del javnih poti v k. o. Zatoľmin.

Mnenje Oddelka za okolje in prostor je pozitivno.

Zadevo je na svoji 20. seji dne 7. 2. 2018 obravnaval Odbor za okolje in prostor in sprejel glede odvzema statusa grajenega javnega dobra na obravnavanih parcelah sklep, da se strinja, da se parcelam št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 k. o. Zatoľmin odvzame status grajenega javnega dobra z odložnim pogojem, da ta sklep velja za primer, če bo o reviziji Občine Tolmin Vrhovno sodišče razsodilo v korist tožnikov. Nadaljevanje je obrazloženo v točki 13 povzetka dosedanjih postopkov.

V predlogu je upoštevano, da je status grajenega javnega dobra na predmetnih parcelah zaznamovan z več različnimi zaznambami, ki imajo vse isto pravno podlago.

K alineji b):

Je priložena pravnomočna sodba Okrožnega sodišča v Novi Gorici, orto foto posnetek in zemljiškoknjžni izpiski. Iz navedenega izhaja, da parcele ne služijo več namenu, za katerega jim je bil status grajeno javno dobro podeljen.

Ker je začel pravni postopek, ki še ni zaključen in ker ni mogoče predvideti odločitve Ustavnega sodišča Republike Slovenije o Ustavni pritožbi, ki jo je vložila Občina Tolmin, predlagamo, da ta sklep začne veljati z dnem, ko Občina Tolmin prejme odločitev, da je Ustavno sodišče Republike Slovenije o ustavni pritožbi tožene stranke Občine Tolmin zoper sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije opr. št. II Ips 57/2017 z dne 04. 10. 2018 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Kopru opr. št. I Cp 163/2016 z dne 07. 12. 2016 v zvezi s sodbo Okrožnega sodišča v Novi Gorici opr. št. IP 71/2013 z dne 21. 12. 2015 odločilo v korist tožeče stranke – solastnikov stanovanjske hiše Zatoimin 41.

Na podlagi navedenega je pripravljen ta predlog, da občinski svet sprejme sklep, kot izhaja iz izreka.

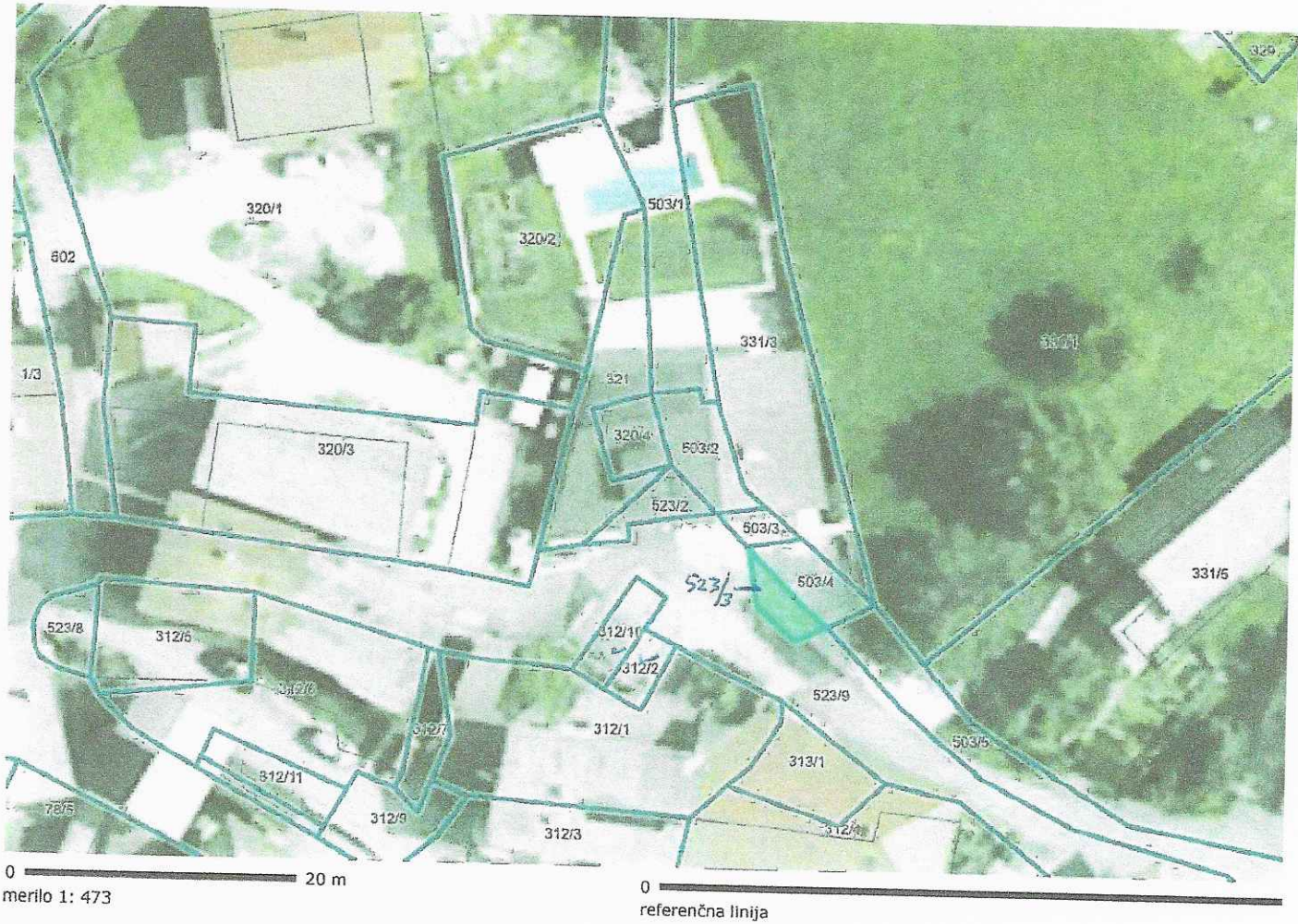
Pripravil
Miran Mavri,
svetovalec

Sanja Sivec Levpušček,
vodja oddelka

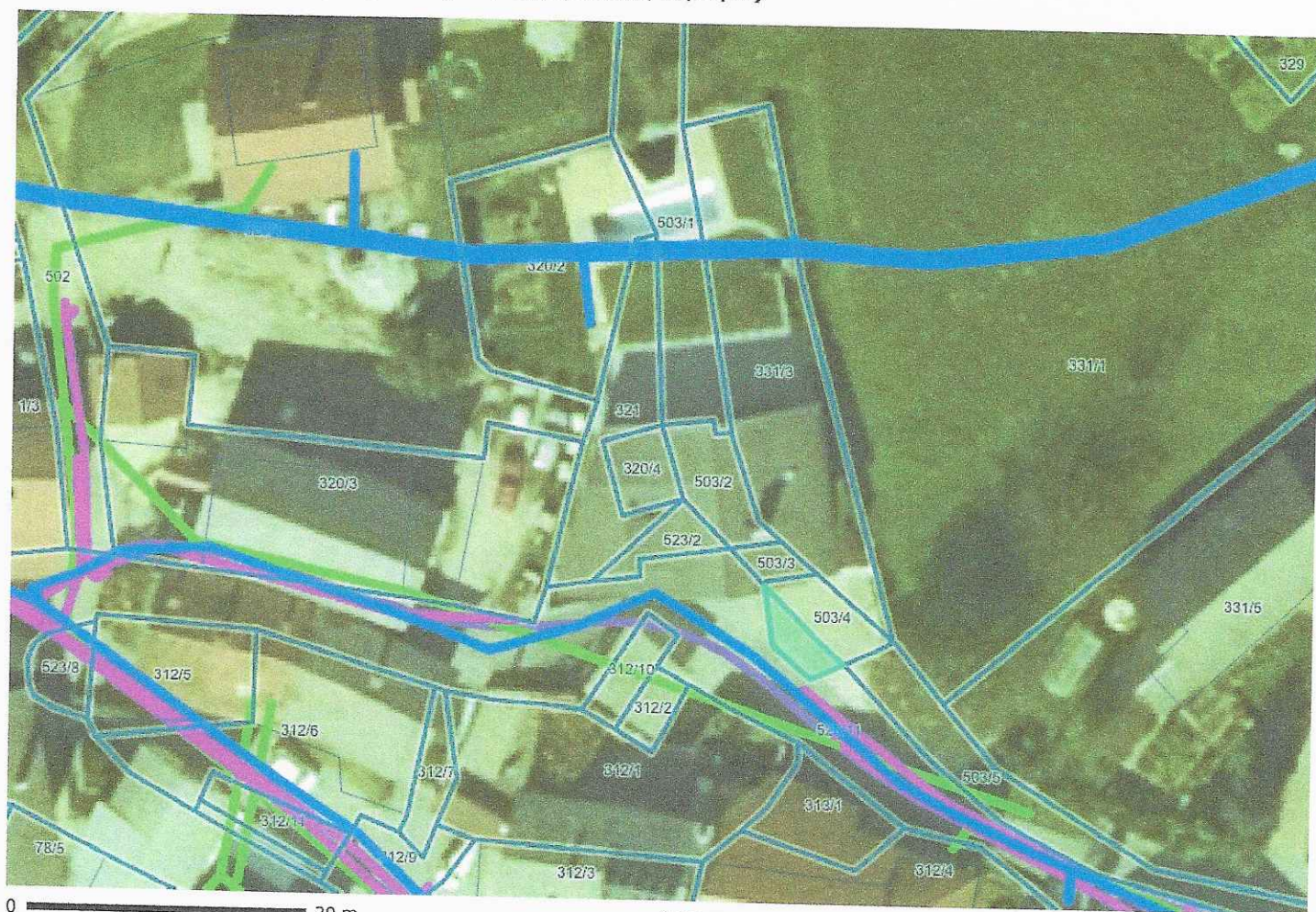

Začetni prikaz

OZNAČENA PARCELA: katastrska občina: 2234-ZATOLMIN, parcela: 523/3

Gospodarska infrastruktura (GJI) > Skupen prikaz (Promet, En,Ko,Ek)

0 20 m

merilo 1: 473

0 referenčna linija

OZNAČENA PARCELA: katastrska občina: 2234-ZATOLMIN, parcela: 523/3

PREPIS

IP 71/2013

Sodba pravomočna za II.tč. izreka dne 25.2.2016.

Za I. tč. in 3. odst. izreka (pravdni str.) sodba pravomočna dne 7.12.2016 v zvezi z II.st. sodbo ICp 163/2016 z dne 7.12.2016. Za pravdne stroške (3.odst.izreka) sodba izvršljiva dne 20.1.2017 v zvezi z II.st. sodbo ICp 163/2016 z dne 7.12.2016.

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKROŽNO SODIŠČE
V NOVI GORICI

OKROŽNO SODIŠČE V NOVI GORICI
Podpis pristojne sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Okrožno sodišče v Novi Gorici je po višjem sodišču Igorju Mozetiču,

v pravdni zadevi tožeče stranke: 1. **GABRIJEL PISK** in 2. **MARIJA PISK**, oba Zatoimin 41, Tolmin, ki ju zastopa Gregor Hrvatin, odvetnik v Novi Gorici, zoper toženo stranko: **OBČINA TOLMIN**, Ulica padlih borcev 2, Tolmin, ki jo zastopajo Ivan Makuc, Aleksandra Leban in Katja Šorli Peternel, odvetniki v Tolminu,

zaradi pridobitve lastninske pravice z gradnjo na tujem in priposestvanja, pcto. 120.000,00 EUR,

po dne 18. 2. 2015 in 21. 12. 2015 opravljenih javnih glavnih obravnavah

RAZSODILO:

- I. Tožeči stranki sta solastnika vsak do idealne $\frac{1}{2}$ stanovanjske hiše in delavnice ter skladiščnih prostorov skupne površine 96m², stoječih na parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 vse k.o. Zatočmin, skupaj s stavbiščem na parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 vse k.o. Zatočmin.
- II. V preostalem delu se tožbeni zahtevak zavrne.
  1. Tožena stranka je dolžna tožečima strankama plačati stroške tega postopka v višini 2.413,72 EUR v roku 15 dni od prejema sodbe, v primeru zamude z zakonskim zamudnimi obrestmi, ki tečejo od izteka roka za njegovo izpolnitev dalje od plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožnika navajata, da sta solastnika vsak do idealne $\frac{1}{2}$ stanovanjske stavbe ter služočih zgradb (delavnice in skladiščnih prostorov ter bazena in vkopane pisarne), stoječih na nepremičninah s parc. št. 321, 320/4, 523/2, 503/1, 503/2, 503/3 in 503/4, vse k.o. Zatočmin, ki sta jih zgradila s skupnim delom v zakonu. Del gradnje stoji na nepremičninah, na katerih sta tožnika že vknjižena kot lastnika, del pa na nepremičninah, na katerih sta tožnika že pridobila lastninsko pravico, a je kljub temu kot lastnica še vedno vknjižena toženka. Gre za nepremičnine s parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4, vse k.o. Zatočmin, ki tvorijo stavbišče v skupni izmeri 96 m². Južni del parcele 503/1 (do podaljška severnih mej parc. št. 320/2 in 331/3, obe k.o. Zatočmin) površine 422 m², kjer sta tožnika pokrila kanal hudournika in zgradila bazen pa predstavlja funkcionalno zemljišče. Tožnika zanikata, da bi bile parcele 503/1, 503/3, 503/4, 523/2 in 523/3, vse k.o. Zatočmin, javno dobro, kot je to določeno v Odločbi toženke št. 478-0004/2006 z dne 18. 4. 2008. Toženka je omenjene nepremičnine spremenila v javno dobro brez pravne podlage, njene teze, da so predstavljale javno dobro že pred izdajo odločbe pa so v popolnem nasprotju z Zakonom o stavbnih zemljiščih (ZSZ), ki v 5. členu določa, da se tak status pridobi šele z izdajo odločbe in le če ima objekt oziroma omrežje uporabno dovoljenje. Da so nepremičnine s parc. št. 503/1, 503/2, 503/3, 503/4, 523/2 in 523/3, vse k.o. Zatočmin, res v lasti tožnikov potrjuje Dogovor o začasnem premiku cevovoda, sanaciji hudournika in ureditvi premoženjskih razmer z dne 11. 10. 2000, iz katerega izhaja, da je toženka navedene nepremičnine vedno štela za last tožnikov. Za gradnjo leta 1982 sta tožnika pridobila gradbeno dovoljenje št. 351-220/78-2/3-LM/šd z dne 1. 12. 1982, toženka pa je s soglasjem z dne 3. 6. 1982 gradnjo tudi izrecno dovolila, kar potrjuje, da nepremičnine ne predstavljajo javnega dobrega. Slednje nadalje potrujeta tudi Lokacijska informacija z dne 14. 1. 2005 ter Potrdilo toženke z dne

21. 2. 2002, iz katerih je razvidno, da parc. št. 503 in 523 k.o. Zatoľmin nista opredeljeni kot javno dobro ampak kot zazidano stavbno zemljišče. Zaradi naštete dokumentacije ter tudi Strokovnega mnenja PUH Ljubljana z dne 11. 7. 1978 in zakoličbene situacije lokacijske dokumentacije podjetja Projekt Nova Gorica št. 67-9/82 z dne 22. 2. 1982 sta bila tožnika ves čas v dobri veri, da sta gradila na svojem zemljišču, toženka pa je za gradnjo ves čas vedela in ji ni nasprotovala. Podani so torej pogoji za pridobitev lastninske pravice na podlagi 24. ter 25. člena Zakona o temeljnih lastninskopravnih razmerjih (ZTLR), ki je veljal v času gradnje. Vsi zahtevki toženke, ki izhajajo iz drugega odstavka 24. člena ZTLR in petega odstavka 25. člena ZTLR pa so zaradi poteka rokov že zdavnaj ugasnili. Ravno tako so podani tudi pogoji za priposestvanje lastninske pravice iz 28. člena ZTLR, saj sta tožnika sporne nepremičnine kot dobroverna posestnika uporabljala in nemoteno posedovala že vse od nakupa nepremičnin leta 1978, torej že pred gradnjo, toženka pa jima lastninske pravice ni oporekala vse do vložitve tožbe v postopku P 46/2010 dne 30. 8. 2010. Ravno tako sta podani še dve dodatni pravni podlagi, na podlagi katerih sta tožnika pridobila lastninsko pravico na navedenih nepremičninah, in sicer na podlagi 2. člena Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini (ZLNDL) ter prvega odstavka 49. člena ZSZ. Tožnika zanikata, da bi do prehoda lastninske pravice na toženko prišlo na podlagi Zakona o gospodarskih javnih službah (ZGJS), saj sta tožnika graditelja objekta, kar skladno s četrnim odstavkom 76. člena ZGJS izključuje lastninjenje po navedenem zakonu. Sklicujeta se tudi na šesti odstavek 213. člena ZGO-1 in na njegovi podlagi utemeljujeta ničnost odločbe toženke št. 478-0004/2006 z dne 18. 4. 2008. Slednja v skladu s prepovedjo retroaktivne veljave ne bi smela učinkovati za nazaj.

2. Tožnika nadalje navajata, da so zemljiškoknjižni in katastrski podatki za cel Zatoľmin v popolnem nasprotju z dejanskim stanjem. Netočnosti in napake katastra pripisujeta povodnji v letu 1934, ko se je na obravnavanem območju zgodil plaz. Slednji je po njunem mnenju imel za posledico, da je parcela 503 k.o. Zatoľmin prenehala služiti kot pot, saj je tam nastalo korito hudournika »Šturofalca«, prišlo je tudi do premika terena. Navedena parcela torej že vse od leta 1934 ne služi kot pot, parcela 523/2 pa prav tako tudi nikoli ni bila cesta ampak stavbišče pod hišo tožnikov in pred tem stare hiše, ki je stala na tem mestu. V zadnji pripravljalni vlogi tožnika še navajata, da je na parc. št. 503/1 k.o. Zatoľmin postavljen zajezovalnik, ki služi preprečevanju izliva udarnih voda in ki sta ga zgradila na predlog predstavnika ARSO. Po svojem izgledu res spominja na bazen in nekajkrat sta ga res uporabljala v rekreativne namene, vendar pa to ni njegov osnovni namen. Tožnika se nadalje sklicujeta tudi na podatke PISO, iz katerih izhaja, da navedene nepremičnine niso opredeljene kot javno dobro.

Zemljišča s parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4, vse k.o. Zatoľmin, so opredeljene kot stavbna zemljišča, zemljišče s parc. št. 503/1 k.o. Zatoľmin pa je le deloma opredeljena kot stavbno zemljišče (15%), v preostalem pa kot kmetijsko zemljišče (85%).

3. Toženka je v odgovoru na tožbo in v pripravljalni vlogi navajala, da je bivša Občina Tolmin tožnikoma 1. 12. 1982 izdala gradbeno dovoljenje, s katerim jima je odobrila gradnjo prizidka skladišča in legalizacijo hiše z delavnico v kletnih prostorih hiše v Zatoľminu, na zemljišču s parc. št. 331/3, 24, 98 in 503, vse k.o. Zatoľmin, in sicer v skladu z načrtom hiše št. 3725, ki ga je izdelal »Naš stan« Beograd v februarju 1979 ter načrtom prizidka in orodjarske delavnice, ki ga je izdelal gradbeni tehnik Klemenčič Darko v oktobru 1982. Tožnika sta dela izvršila, vendar sta pri tem posegla tudi na parc. št. 503/1, 503/3, 503/4, 523/2 in 523/3, vse k.o. Zatoľmin, kjer pa gradnja v skladu z gradbenim dovoljenjem ni bila dovoljena. Tako sta na skrajnem južnem delu parc. št. 503/1 k.o. Zatoľmin zgradila bazen, na parc. št. 523/2 k.o. Zatoľmin prizidek k stanovanjski hiši, na parc. št. 503/3, 503/4 in 523/3 k.o. Zatoľmin pa garažo oziroma skladiščne prostore. Navedene gradnje so bile izvršene brez upravnega dovoljenja oziroma na črno. Dovoljenja za gradnjo na teh parcelah niti nista mogla dobiti, saj so od vedno imele status javnega dobrega in zato gradnja na njih sploh ni bila mogoča. Parc. št. 503/1, 503/3 in 503/4 oziroma celotna bivša parc. št. 503 k.o. Zatoľmin so v naravi vodotok – hudournik »Štrofotalec«, po katastru in zemljiški knjigi pa cesta, parc. št. 523 2 in 523 3, obe k.o. Zatoľmin, pa sta tako v naravi kot po katastru in zemljiški knjigi cesta. Upravljalca navedenega javnega dobrega je toženka, kot to izhaja iz vpisa v zemljiški knjigi in zato parcele nikakor niso last tožnikov. Toženka nadalje navaja, da so bile te parcele od leta 1948 v zemljiški knjigi vknjižene kot splošno ljudsko premoženje v upravljanju OLO Tolmin (pravnemu predniku toženke), kasneje pa so bile vknjižene kot družbena lastnina v upravi Občine Tolmin. Ves ta čas so imele status javnih cest. V času izdaje gradbenega dovoljenja je veljal Zakon o cestah (ZCes), ki je določal, da so ceste izven pravnega prometa, pravico posebne rabe pa je bilo mogoče pridobiti le za splošne potrebe. Navaja, da je postala lastnica predmetnih parcel na podlagi 76. člena ZGJS, vendar pa zemljiškknjižnega statusa parcel takrat ni mogla urediti zaradi začetega postopka vračanja podržavljenih nepremičnin Agrarni skupnosti Zatoľmin. Sklicuje se tudi na določbe ZSZ o grajenem javnem dobrem, na določbe Zakona o javnih cestah (ZJC) o pravnih razmerjih glede javnih cest ter na ZGO-1, ki je pojem grajenega javnega dobrega natančno definiral. Ravno na podlagi 212. člena navedenega zakona je njena občinska uprava izdala odločbo 478-0004/2006 z dne 18. 4. 2008. Slednja ni nična, poleg tega pa pri njej tudi ne gre za retroaktivno veljavo, saj je njena vsebina le ugotovitev pravnih dejstev na podlagi veljavne zakonodaje.
4. Toženka nadalje navaja, da je že iz soglasja z dne 3. 6. 1982 razvidno, da so imele

sporne parcele ob izdaji gradbenega dovoljenja status javnega dobrega. V Dogovoru o začasnem premiku cevovoda, sanaciji hudournika in ureditvi premoženjskih razmer z dne 11. 10. 2000 tožnikoma na nepremičninah ni priznala nobenih pravic, saj je v njem ugotavljala le, da je investitor lastnik tistega kar stoji na parc. št. 503 k.o. Zatočmin. Tožnika si po njenem mnenju napačno razlagata tudi vsebino potrdila z dne 21. 1. 2002, saj le-to potrjuje le osnovno namensko rabo po tedaj veljavnih prostorskih sestavinah družbenega plana občine Tolmin, podrobnejša namenska raba in ostale omejitve rabe zemljišč pa so bile razvidne iz drugih evidenc. Zatrjuje, da uporaba pravil ZTLR za gradnjo na tujem svetu ne pride v poštev, saj so se ta pravila uporabljala le za nepremičnine v zasebni lastnini, ne pa za primere gradnje na nepremičninah v družbeni lastnini oziroma na javnem dobrem. Za gradnjo na zemljiščih v družbeni lastnini je bilo potrebno pridobiti pravico uporabe in to s pogodbo, ne pa s sklepom oziroma soglasjem. Zato tudi niso podani pogoji za pridobitev lastninske pravice na podlagi 2. člena ZLNDL ali 49. člena ZSZ. Pogoji za priposestevanje navedenih nepremičnin s strani tožnikov niso podani, saj tožnika nista bila v dobri veri. Slednje izhaja tudi iz dejstva, da sta bila že v letu 1996, ko sta začela postopek za pridobitev uporabnega dovoljenja za opravljanje dejavnosti v pritličnih prostorih stanovanjske hiše v Zatočminu 41, s strani Upravne enote obveščena, da je iz predložene dokumentacije razvidno, da zgrajena objekta in objekt, za katero jima je bilo izdano dovoljenje, nista identična. Ob tem jima je bilo priporočeno, da si najprej pridobita lokacijsko in gradbeno dovoljenje ter šele po pravnomočnosti teh vložita zahtevo za izvršitev tehničnega pregleda.

5. Toženka je v odgovoru na tožbo ugovarjala bistveno previsoko ocenjeni vrednosti spornega predmeta, ki vpliva tudi na stvarno pristojnost sodišča. Po njenem mnenju je vrednost spornih nepremičnin največ 3.000,00 EUR, zato bi moralo sodišče na podlagi 44. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP) poseči v vrednost spora in jo spremeniti, posledično pa bi bilo za spor pristojno Okrajno sodišče v Tolminu. Takšno stališče je toženka podala že v pritožbi zoper sklep Okrajnega sodišča v Tolminu opr. št. P 46/2010¹, s katerim se je navedeno sodišče izreklo za nepristojno in zadevo odstopilo v reševanje tukajšnjemu sodišču kot krajevno in stvarno pristojnemu. O pritožbi je odločilo Višje sodišče v Kopru s sklepom opr. št. Cp 964/2012 z dne 19. 2. 2013, s katero je pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno. Glede na navedeno se sodišče do ponovnih navajanj toženke glede vrednosti spornega predmeta ni opredeljevalo, saj je o tem že bilo odločeno s citiranim sklepom drugostopenjskega sodišča, na katerega se v celoti sklicuje.

¹ Gre za postopek, v katerem je toženka (v postopku pred okrajnim sodiščem tožnica) zatrjevala, da sta tožnika (v postopku pred okrajnim sodiščem toženca) na nedopusten način posegla v parc. št. 503/1, 503/3, 503/4, 523/2 in 523/3, vse k.o. Zatočmin, ki so javno dobro ter vtoževala vzpostavitev prvotnega stanja. Tekom postopka sta toženca (tožnika) vložila nasprotno tožbo na ugotovitev lastninske pravice na zemljiščih s parc. št. 523/2, 503/2, 503/3, 503/4 in na južnem delu parc. št. 503/1, vse k.o. Zatočmin, ta pa se je zaradi vrednosti spornega predmeta, ki presega 20.000,00 EUR in ki posledično pomeni stvarno pristojnost okrožnega sodišča, prenesla v reševanje tukajšnjemu sodišču in je predmet obravnavanega postopka.

5. Sodišče je v dokazne namene vpogledalo in prebralo mapno kopijo na pril. A1, soglasje občine Tolmin z datumom 3. 6. 1982 na pril. A2, potrdilo občine Tolmin z dne 21. 1. 2002 na pril. A3, izpis iz kronike župnije Tolmin za leto 1934 na pril. A4, izjavo stanovalcev bloka na Kosovelovi 5, Tolmin z dne 2. 11. 2012 na pril. A5, obvestilo občine Tolmin upravni enoti Tolmin z dne 1. 8. 2005 na pril. A8, obvestilo občine Tolmin tožniku z datumom 3. 5. 2007 na pril. A9, zemljiškoknjižni izpisek za vl. 156 k.o. Zatoľmin na pril. A12, zgodovinski izpisek iz zemljiške knjige za isti vložek na pril. A13, načrt parcel na pril. A14, zemljiškoknjižni izpisek za vl. 261 k.o. Zatoľmin na pril. A15, dogovor med občino Tolmin, prvim tožnikom in javnim podjetjem Komunala Tolmin z datumom 11. 10. 2000 na pril. A16, cenitveno poročilo Vinka Brezarja z datumom april 2012 na pril. A17, gradbeno dovoljenje občine Tolmin z dne 1. 12. 1982 na pril. A18, lokacijsko dovoljenje občine Tolmin z datumom 30. 6. 1982 na pril. A19, pritožbo Gabrijela Piska in Marije Pisk zoper sodbo Okrajnega sodišča v Tolminu P 46/2010 z dne 20. 10. 2014 na pril. A21, strokovno mnenje Podjetja za urejanje hudournikov z dne 11. 7. 1978 na pril. A22, lokacijsko informacijo občine Tolmin na pril. A23, poročilo sodnega izvedenca za geodezijo Mateja Plešnarja na pril. A24, izvid sodnega izvedenca Jerneja Uršiča z datumom 23. 10. 2014 na pril. A25, izvedensko mnenje sodnega izvedenca Borisa Korenčana na pril. A26, zakoličbeno situacijo, ki jo je izdelal Projekt Nova Gorica leta 1982 za legalizacijo stanovanjske hiše z delavnico in prizidkom naročnika Gabrijela Piska na pril. A27, fotografije in skice na pril. A28-A31, dopis upravne enote Tolmin na pril. A32, odločbo upravne enote Tolmin na pril. A33, fotografije na pril. A34-A40, izpise PISO na pril. A41-A46, izpis iz zemljiške knjige za parc. št. 523/2 k.o. Zatoľmin na pril. B3, izpis iz zemljiške knjige za parc. 503/1 k.o. Zatoľmin na pril. B4, izpis iz zemljiške knjige za parc. 503/2 k.o. Zatoľmin na pril. B5, izpis iz zemljiške knjige za parc. 503/3 k.o. Zatoľmin na pril. B6, izpis iz zemljiške knjige za parc. 503/4 k.o. Zatoľmin na pril. B7, izpis iz zemljiške knjige za parc. 523/7 k.o. Zatoľmin na pril. B8, zgodovinski izpis iz zemljiške knjige za vl. 156 k.o. Zatoľmin na pril. B9, zgodovinski izpis iz zemljiške knjige za vl. 432 k.o. Zatoľmin na pril. B10, fotokopijo iz zemljiške knjige na pril. B11 za parc. 523 k.o. Zatoľmin, odločbo upravne enote Tolmin, šifra 464-13/99 z dne 8. 6. 2006 na pril. B12, odločbo Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS z dne 2. 3. 2007 na pril. B13, sodbo Upravnega sodišča RS U 145/2007-9 z dne 16. 11. 2007 na pril. B14, sodbo Okrajnega sodišča v Tolminu P 46/2010 z dne 20. 10. 2014 na pril. B17, pritožbo občine Tolmin zoper navedeno sodbo na pril. B18, izvedensko mnenje izvedenca Stanislava Barkoviča z dne 30. 3. 2015, izvedensko mnenje izvedenca Igorja Drobeža z dne 14. 8. 2015, dopolnitev navedenega mnenja z dne 30. 9. 2015 ter zaslišalo oba tožnika, pričó Mirana Mavrija in izvedenca Igorja Drobeža.
7. Sodišče ni zaslišalo Janka Kodra, ki je, kot sta navedla tožnika, z namenom

prenosa lastninske pravice na tožnika pri OGU izvajal parcelacijo in ki naj bi potrdil, da sporne parcele niso predstavljale javnega dobrega. Kot je namreč razvidno iz vročilnice na l. št. 47, je predlagana priča pred oziroma med postopkom umrla. Sodišče nadalje ni vpogledalo v spis Okrajnega sodišča v Tolminu opr. št. P 46/2010, ki se je vodil med toženko kot tožnico in tožnikoma kot tožencema zaradi posega v javno dobro, saj po oceni sodišča pribava navedenega spisa ne bi v bistvenem pripomogla k razjasnitvi v tem postopku spornih vprašanj. Ravno tako ni vpogledalo v spis Okrajnega sodišča v Tolminu opr. št. In 3/2012, saj po oceni sodišča okoliščine, ki naj bi izhajale iz spisa In 3/2012 (netočnost katastrskih podatkov na obravnavanem področju) v zadostni meri izhajajo že iz predloženega izvida geodetske stroke Jerneja Uršiča, ki je bilo pridobljeno v postopku In 3/2012 in v katerega je sodišče v obravnavanem postopku vpogledalo. Sodišče nadalje ni postavilo izvedenca hidrologa, ki naj bi potrdil nujnost zajezovalnika na parc. št. 503/1 k.o. Zatoimin, saj to vprašanje v predmetnem postopku ni bistveno. Ravno tako sodišče ni opravilo ogleda v naravi, saj za to, glede na predložene listinske dokaze, ki vključujejo tudi fotografije in grafične prikaze spornega območja ter dejstvo, da sta ugotavljanje dejanskega stanja na kraju samem in v povezavi z dokumentacijo opravila izvedenca geodetske in gradbene stroke, ni bilo potrebe. Sodišče tudi ni sledilo predlogu tožnikov, naj pozove toženko, da se izjasni, kaj je oziroma kaj namerava storiti glede napak katastra in zemljiške knjige za Zatoimin, saj tožnika nista pojasnila, kaj bi se s temi podatki dokazovala. Ravno tako ni sledilo njenemu predlogu, naj toženka predloži uporabna dovoljenja za parc. št. 523/2, 503/1, 503/2, 503/3 in 503/4, vse k.o. Zatoimin, ki naj bi bila po določbah ZSZ potrebna za pridobitev statusa grajenega javnega dobrega. Sodišče namreč odločitve o tem, ali sporne nepremičnine predstavljajo javno dobro, ni vezalo na določbe ZSZ, kar bo podrobneje obrazloženo v nadaljevanju. Nadalje je sodišče kot nepotrebnega zavrnilo predlog po vpogledu v dopis Upravne enote Tolmin z dne 3. 9. 1996 na pril. B19, opozorilo z dne 14. 9. 1998 na pril. B20, sklep z dne 27. 11. 1998 na pril. B21 in odločbo toženke št. 478-0004/2006 z dne 18. 4. 2008 na pril. B28, saj je bilo dejansko stanje dovolj razjasnjeno že na podlagi ostalih pridobljenih dokazov. Izvedenskega mnenja Marka Veršiča, izvedenskega mnenja Marka Nedveda ter njune dopolnitve (B22 - B27), ki so bili pridobljeni v postopku pred Okrajnim sodiščem v Tolminu opr. št. P 46/2010, sodišče ni upoštevalo kot dokaz ampak zgolj kot trditveno podlago toženke, saj sta tožnika njuni uporabi nasprotovala in predlagala postavitev novih izvedencev geodetske in gradbene stroke, čemur je sodišče ugodilo.

8. Tožbeni zahtevki je delno utemeljen.
9. Tekom dokaznega postopka je bilo kot nesporno ugotovljeno, da gradnja tožnikov, ki v naravi predstavlja stanovanjsko stavbo ter služeče zgradbe, stoji na parc. št. 321, 320/4, 503/2, 503/3, 503/4, 523/2 in na južnem delu parc. št. 503/1, vse k.o.

2234 Zatoimin. Poleg navedenega med pravnima strankama tudi ni nasprotovanj o tem, da sta tožnika objekte zgradila s skupnim delom v zakonu, kar pomeni, da gre za njuno skupno premoženje, ravno tako pa tudi ni sporna skupna velikost stavbišča na parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 k.o. Zatoimin (96 m²) ter velikost južnega dela parc. št. 503/1 k.o. Zatoimin, kjer je postavljen zajezovalnik (422 m²). Je pa med pravnima strankama sporno vprašanje lastništva navedenih parcel. Na parc. št. 503/2, 503/3, 503/4, 523/2 in na južnem delu parc. št. 503/1, vse k.o. Zatoimin je namreč kot lastnica vknjižena toženka, poleg tega pa je na njih na podlagi pravnomočne odločbe 478-0004/2006 z dne 18. 4. 2008 zaznamovan status grajenega javnega dobrega – ceste. Tožnika zatrjujeta, da navedene nepremičnine ne predstavljajo javnega dobrega temveč da gre za njuno last. Pravno podlago za pridobitev lastninske pravice vidita v določbah ZTLR o gradnji na tujem svetu in priposestovanju, 2. členu ZLNDL ter prvem odstavku 49. člena ZSZ.

10. Žc na začetku je smiselno pojasniti, da so parcelne št. 503/1, 503/2, 503/3 in 503/4, vse k.o. Zatoimin nastale iz prejšnje parc. št. 503 k.o. Zatoimin, parc. št. 523/2 pa iz prejšnje parc. št. 523 k.o. Zatoimin in sicer, kot izhaja iz izvedenskega inenja izvedenca geodetske stroke, pri izdelavi elaborata parcelacije predhodnih meritev IDPOS 6038 v letu 2002. Za razjasnitev spornih vprašanj je potrebno razjasniti tudi status parc. št. 503 in 523 v preteklosti oziroma od pričetka gradnje dalje. Tako je ob vpogledu v zemljiškoknjižni izpisek moč ugotoviti, da se je na parc. št. 503 in 523, obe k.o. Zatoimin dne 11. 10. 1947 na podlagi prvega člena priloge XIV. Mirovne pogodbe z Italijo z dne 10. 2. 1947 vknjižilo splošno ljudsko premoženje v upravljanju OLO Tolmin, to je pravnega prednika toženke. Vse od leta 1963 do vknjižbe lastninske pravice toženke v letu 2008 pa sta bili parc. št. 503 in 523 na podlagi pravnomočne odločbe SO Tolmin z dne 10. 10. 1963 št. 46-01/13/63-4a/6-VP/kp vknjiženi kot družbena lastnina v upravljanju Občine Tolmin s statusom javnih cest. Takšna vknjižba je veljala tudi ves čas gradnje, ki se je, kot izhaja iz izpovedbe obeh tožnikov pričela v letu 1978, ko sta pričela z adaptacijo tam stoječega starega objekta in ga ob tem razširila proti severu in vzhodu, tudi čez tedanjo parc. št. 503 k.o. Zatoimin. Trajala je vse do leta 1986, ko sta se tožnika z družino 25. 12. 1986 preselila v prenovljeno hišo, kar potrjuje tudi izjava stanovalcev bloka z dne 2. 11. 2012.
11. Glede na ugotovljeno, torej dejstvo, da sta bili parc. št. 503 in 523, obe k.o. Zatoimin, ves čas gradnje in tudi še za tem v družbeni lastnini, je že takoj na začetku potrebno pojasniti, da so navajanja tožnikov o pridobitvi lastninske pravice na nepremičninah na podlagi 24. in 25. člena ZTLR, ki urejata gradnjo na tujem svetu, zmotna. Pridobitev lastninske pravice na tej podlagi je bila namreč omejena le na nepremičninah, na katerih je bila vknjižena lastninska pravica, na družbeni lastnini pa ta institut ni bil predviden (tako tudi VS RS I Ips 8/2008, VSL sodba II Cp 2282/2013). Smiselno enako velja glede sklicevanj tožnikov na

določbe ZTLR o priposestvanju, saj je zanj navedeni zakon v 29. členu izrecno določal, da se na družbeni lastnini lastninska pravica ne more priposestovati, stališče, da predpisov o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini ni mogoče zaobiti s sklicevanjem na priposestvanje pa je izrecno sprejelo tudi Vrhovno sodišče RS (II Ips 1066/2008, II Ips 549/2009).

12. Tako je sodišče v nadaljevanju presojalo, ali vzdržijo trditve tožnikov, da sta postala lastnika spornih zemljišč na podlagi določb ZLNDL. Gre za enega izmed zakonov, ki jih je slovenski zakonodajalec po osamosvojitvi Republike Slovenije in po sprejetju Ustave RS sprejel z namenom postopnega preoblikovanja družbene lastnine v klasična lastninskopravna upravičenja. Pridobitev lastninske pravice na nepremičninah v družbeni lastnini je vezal na imetništvo pravice uporabe na le-tej ob njegovi uveljavitvi dne 25. 7. 1997, pri čemer pa v skladu s sprejeto sodno prakso vpis te pravice v zemljiški knjigi ni imel konstitutivnih učinkov, ampak je bilo ključno, kateremu subjektu je ta pravica dejansko pripadala. ZLNDL se je uporabljal zgolj subsidiarno - veljal je namreč samo za tiste nepremičnine, ki se niso olastnile že na podlagi drugih, pred tem sprejetih predpisov (tako tudi VSL sodba II Cp 548/2009). S tem v zvezi je toženka zatrjevala, da je lastninsko pravico na spornih nepremičninah pridobila ona in sicer na podlagi 76. člena ZGJS, ki je stopil v veljavo 2. 7. 1993 (torej pred uveljavitvijo ZLNDL). Svoje navedbe je utemeljevala z dejstvom, da sta bili parc. št. 503 in 523, obe k.o. Zatoľmin, v zemljiški knjigi vknjiženi kot cesta ter da sta torej imeli status javnega dobrega. Takšen status sta imeli ves čas, tudi pred izdajo odločbe št. 478-0004/2006 z dne 18. 4. 2008, s katero se je zgolj uskladilo zemljiškknjižno stanje s stanjem v naravi. Razlog zaradi katerega je šelc v letu 2008 zemljiškknjižno uredila lastninsko pravico in status javnega dobrega pa je v tem, da se je do takrat vodil postopek vračanja podržavljenih nepremičnin Agrarni skupnosti Zatoľmin.
13. Sodišče navedbam toženke ne sledi. Najprej je potrebno ugotoviti, da nekdanja parc. št. 503 k.o. Zatoľmin v naravi ne predstavlja ceste kot to izhaja iz zemljiške knjige (zemljiškknjižni izpisek na pril. A12) temveč hudourniško korito. Navedbe tožnikov, da navedena parcela že vse od leta 1934, ko je, kot izhaja iz kronike župnije, na obravnavanem območju prišlo do hudih nalivov, ni služila kot pot ampak da gre dejansko za korito hudournika „Štofotalca“ namreč potrjujejo tudi listinski dokazi - Strokovno mnenje Podjetja za urejanje hudournikov (PUH) Ljubljana z dne 11. 7. 1978, ki sta ga tožnika pridobila pred začetkom adaptacije stare hiše in iz katerega povsem jasno izhaja, da je že pred adaptacijo hiše v letu 1978 ob njej tekel hudournik, nadalje soglasje toženke z dne 3. 6. 1982, v katerem je parc. št. 503 k.o. Zatoľmin opredeljena kot hudournik ter Dogovor o začasnem premiku cevovoda, sanaciji hudournika in ureditvi premoženjskih razmerij z dne 11. 10. 2000 iz katerega je ravno tako razvidno, da je na parc. št. 503 struga hudournika. Nadalje pa sodišče na podlagi izvedenih dokazov ugotavlja tudi, da parc. št. 523/2, 503/2, 503/3, 503/4 in južni del parc. št. 503/1, vse k.o. Zatoľmin

vse do izdaje ugotovitvene odločbe št. 478-0004/2006 z dne 18. 4. 2008 niso predstavljale javnega dobrega oziroma jih toženka kot take ni obravnavala. V prid takšnemu zaključku govori dejstvo, da je toženka tožnikoma v letu 1982 izdala vso dokumentacijo, ki sta jo potrebovala za legalizacijo gradnje - soglasje k uporabi dela parc. št. 503 k.o. Zatoľmin z dne 3. 6. 1982, lokacijsko dovoljenje z dne 30. 6. 1982, za tem pa še gradbeno dovoljenje z dne 1. 12. 1982. Po prepričanju sodišča toženka v primeru, da bi sporne parcele res štela za javno dobro (torej kot stvar izven pravnega prometa), te dokumentacije ne bi izdala ampak bi nasprotno, gradnjo poskušala preprečiti. V soglasju z dne 3. 6. 1982 je parc. št. 503 k.o. Zatoľmin sicer res opredeljena kot javno dobro, vendar pa slednje sodišča, glede na zgoraj navedeno ter dejstvo, da ne ta parcela in niti parc. št. 523 k.o. Zatoľmin (oziroma sedanja 523/2) v nadaljnjih listinah, ki so bile izdane s strani toženke - potrdilo z dne 21. 1. 2002, lokacijska informacija z dne 14. 1. 2005 ter tudi izpiski iz Prostorsko informativnega sistema občin (PISO), nista opredeljeni kot javno dobro, ni prepričalo. Ravno tako sodišča ni prepričala izpovedba Mirana Mavrija, zaposlenega pri toženki, ki je na zaslišanju povedal, da sta toženka oziroma njena predhodnica sporne nepremičnine od vedno šteli za javno dobro. Njegovo izpovedbo je sodišče, glede na to, da je zaposlen pri toženki in torej interesno povezan z njenim uspehom, presojalo z določeno mero kritičnosti. Poleg tega pa je, kot je sam povedal, z obravnavanim primerom seznanjen od leta 1997 dalje, kar posledično pomeni, da mu toženkino obravnavanje spornih nepremičnin pred tem obdobjem ne more biti poznano.

14. Glede na vse navedeno je sodišče zaključilo, da navedbe toženke o olastninjenju spornih nepremičnin na podlagi določb ZGJS ne vzdržijo. V nadaljevanju se je tako spustilo v presojo, ali je pravica uporabe v letu 1982 res prešla na tožnika in ali sta s to pravico razpolagala tudi ob uveljavitvi ZLNDL, kot to sama zatrjujeta. Sodišče je njunim navedbam sledilo, saj jih potrjuje soglasje z dne 3. 6. 1982, ki ga je sprejel izvršni svet toženke in iz katerega jasno izhaja, da je toženka tožnikoma dovolila uporabo dela parc. št. 503 k.o. Zatoľmin. Toženka je sicer navajala, da to soglasje ne more biti podlaga za pridobitev pravice uporabe, s čimer pa se sodišče ne strinja. Za navedenim soglasjem je namreč toženka oziroma njen Oddelek za urbanizem in gradbeništvo dne 30. 6. 1982 tožnikoma izdal lokacijsko dovoljenje, dne 1. 12. 1982 pa tudi gradbeno dovoljenje. Oba dokumenta dovoljujeta gradnjo tudi na parc. št. 503 k.o. Zatoľmin, pri čemer pa je v obrazložitvi lokacijskega dovoljenja izrecno navedeno, da je bila pravica uporabe pridobljena s soglasjem z dne 3. 6. 1982. Upošteva je navedeno je nedvomno, da je toženka soglasje z dne 3. 6. 1982 ob njegovi izdaji ter tudi ob izdaji vse nadaljnje dokumentacije štela kot listino, na podlagi katere se je tožnikoma podelila pravica uporabe dela parc. št. 503 k.o. Zatoľmin.
15. Potrebno pa je bilo ugotoviti tudi v kakšnem obsegu oziroma na katerih parcelah je bila pravica uporabe podeljena. Toženka je namreč zatrjevala, da je z izdanim

lokacijskim in gradbenim dovoljenjem tožnikoma dovolila gradnjo le na tistem delu parc. št. 503 k.o. Zatoľmin, ki sedaj tvori parc. št. 503/2 k.o. Zatoľmin, ne pa tudi na vseh ostalih spornih zemljiščih – sedanja parc. št. 503/1, 503/3, 503/4 in 523/2 k.o. Zatoľmin. V tem delu naj bi šlo za črno gradnjo, čemur pa tožnika nasprotujeta in zatrjujeta, da sta pridobila pravico graditi na vseh navedenih zemljiščih. Z namenom razjasnitve vprašanja, ali je bila gradnja izvedena v skladu z lokacijskim in gradbenim dovoljenjem je sodišče postavilo izvedenca gradbene stroke Igorja Drobeža, univ. dipl. grad. Slednji je v izvedenskem mnenju, ki mu sodišče v celoti sledi, saj je prepričljivo in strokovno argumentirano ter s strani izvedenca dodatno obrazloženo na glavni obravnavi, najprej razjasnil časovno dinamiko pridobivanja potrebnih dovoljenj v obravnavanem primeru. Tako je pojasnil, da je bilo tožnikoma 30. 6. 1982 najprej izdano lokacijsko dovoljenje št. 351-220/78-2/3-LM/šd, s katerim je bila odobrena lokacija za gradnjo prizidka skladišča in legalizacija delavnice v kletnih prostorih hiše v gradnji v Zatoľminu 41, v skladu z lokacijsko dokumentacijo št. 67-9/82-T, izdelano pri Projektu Nova Gorica marca 1982, na zemljišču s parc. št. 331/3, 24/4, 98 in 503, vse k.o. Zatoľmin. Na podlagi lokacijskega dovoljenja ter ostalih potrebnih soglasij je bilo nato tožnikoma izdano gradbeno dovoljenje št. 351-220/78-2/3-LM/šd z dne 1. 12. 1982, s katerim se je odobrila gradnja prizidka skladišča in legalizacija hiše z delavnico v kletnih prostorih v Zatoľminu na parc. št. 331/3, 24/4, 98 in 503, vse k.o. Zatoľmin, v skladu z načrtom hiše št. 3725, ki ga je izdelal »Naš Stan« Beograd v februarju 1979 ter načrtom prizidka in orodjarske delavnice, ki ga je izdelal gradbeni tehnik Klemenčič Darko v oktobru 1982. Izvedenec je tudi pojasnil, da takratna parc. št. 24/4 k.o. Zatoľmin sedaj predstavlja parc. št. 312/10, parc. št. 98 pa sedanji parc. št. 320/4 in 321.

16. Na podlagi navedene dokumentacije je izvedenec prišel do ugotovitve, da se gradnja objektov ne sklada z lokacijskim dovoljenjem z dne 30. 6. 1982. Poleg nebitvenih napak (odstopanje tlorisnih gabaritov objekta v naravi od dovoljenih je pod 5 %, prizidek skladišča je namesto v lomljenem tlorisu zgrajen v trapeznem, pri čemer znaša dolžina širše stranice 6,40 metra namesto 3 metre, globina prizidka pa je za približno 1 meter daljša od dovoljene) je prišlo tudi do bistvenega odstopanja, saj ima sleme strehe v naravi smer sever – jug (vzporedno s krajšo stranico), v lokacijski dokumentaciji pa je navedena smer vzhod – zahod (vzporedno z daljšo stranico). Nadalje je izvedenec ugotovil, da se gradnja ne sklada niti z gradbenim dovoljenjem z dne 1. 12. 1982. Le-ta se namreč sklicuje na projektno dokumentacijo št. 3725 iz leta 1979, ki je izdelana za pritlično stanovanjsko hišo in ki ni skladna niti s pogoji lokacijskega dovoljenja in niti z dejanskim stanjem, po katerih gre za stanovanjsko hišo z delno vkopano kletno etažo, s pritlično etažo ter izkoriščeno mansardo. Se pa z lokacijskim dovoljenjem sklada načrt prizidka in orodjarske delavnice, ki ga je izdelal gradbeni tehnik Klemenčič Darko v oktobru 1982.

17. Iz predstavljenih ugotovitev postavljenega izvedenca torej izhaja, da se gradnja v naravi ne sklada v celoti z lokacijskim in gradbenim dovoljenjem. Kljub temu pa je sodišče glede na nadaljnje ugotovitve izvedenca ugotovilo, da gradnja tožnikov ne predstavlja nedovoljenega gradnje. Kot je namreč ugotovil izvedenec v dopolnitvi izvedenskega mnenja je iz dostopne dokumentacije (Zapisnik o ogledu mesta za lokacijo gradbenega objekta z dne 8. 2. 1982) razvidno, da je bil ogled dne 8. 2. 1982 opravljen z namenom legalizacije stanovanjske hiše z delavnico in prizidkom. Slednje pa je po oceni sodišča odločilno. Dejstvo, da je šlo za legalizacijo delno že zgrajenih objektov namreč pomeni, da je toženka najprej opravila ogled gradnje, se torej z njo seznanila ter se nato z dejansko umeščenostjo objekta v naravi tudi strinjala, saj v nasprotnem primeru ne bi pripravila vse nadaljnje dokumentacije. To posledično pomeni tudi, da do neskladja med lokacijskim in gradbenim dovoljenjem ter stanjem v naravi ni ni moglo priti zaradi tožnikov, ki naj bi gradila čez dovoljene meje, kot to trdi toženka (slednje je namreč glede na dejstvo, da je šlo za legalizacijo, torej najprej gradnjo in nato pripravo potrebnih dovoljenj, že pojmovno nemogoče). Po oceni sodišča je do neskladij lahko prišlo zgolj kot posledica napak pristojnih organov toženke, ki so bile narejene med ogledom objekta dne 8. 2. 1982 in med nadaljnjo pripravo dokumentacije. Takšno ugotovitev potrjuje tudi dejstvo, da se gradbeno dovoljenje, ki so ga izdali pristojni organi toženke, sklicuje tako na lokacijsko dovoljenje kot tudi na projekt št. 3725 iz leta 1979, torej na dokumenta, ki se, kot je povedal izvedenec, nikakor ne skladata.
18. Glede na zgoraj navedeno je tako jasno, da sta tožnika imela pravico graditi na vseh parcelah, na katerih stoji stanovanjska hiša s prizidkom. To velja tudi za parc. št. 523/2 k.o. Zatošmin, ki v lokacijskem in gradbenem dovoljenju ni bila navedena kot parcela na kateri bi bila dovoljena gradnja. Poleg že zgoraj navedenega dejstva, da je toženka opravila ogled, pri katerem se je seznanila z vsemi zunanjimi gabariti gradnje ter se z njimi tudi strinjala (torej tudi s tistim delom, ki stoji na parc. št. 523/2 k.o. Zatošmin) pa je do takšne ugotovitve moč priti tudi na podlagi nadaljnjih pojasnil izvedenca gradbene stroke. Ta je v dopolnitvi izvedenskega mnenja namreč navedel, da parc. št. 523 k.o. Zatošmin v lokacijskem in gradbenem dovoljenju sicer res ni navedena kot parcela, na kateri naj bi se izvedla gradnja, vendar pa bi po njegovi oceni, glede na vrisane gabarite predvidenega objekta v lokacijski dokumentaciji št. 67-9/82, jugozahodni del objekta lahko segal v sedanjo parc. št. 523/2 k.o. Zatošmin. Iz navedenega stališča, ki mu sodišče v celoti sledi, izhaja, da je lokacijska dokumentacija vključevala tudi tisti del objekta, ki je stal na sedanji parc. št. 523/2 k.o. Zatošmin. To pa posledično pomeni, da se je toženka, kljub temu, da parc. št. 523 oziroma sedanja parc. št. 523/2 k.o. Zatošmin ni izrecno navedena v lokacijskem in gradbenem dovoljenju, z gradnjo na tej parceli strinjala in da torej tožnika tudi v tem delu nista gradila preko dovoljenih meja, kot to sama zmotno zatrjuje.

postavljenemu zahtevku tožnikov v ugotovitvenem delu glede parc. št. 503/2, 503/3, 503/4 in 523/2, vse k.o. Zatočmin, ugodilo ter pri tem določilo, da sta njuna deleža enaka, torej da sta solastnika vsak do idealne 1/2 (toženka namreč velikosti njunih deležev ni nasprotovala). Dajatveni zahtevak pa je sodišče zavrnilo, saj ta ni potreben. Dajatveni zahtevak, kot sta ga postavila tožnika bi bil namreč potreben le v primeru, ko bi tožnika uveljavljala pridobitev lastninske pravice na podlagi pravnega posla. V tem primeru bi bila podlaga za vknjižbo lastninske pravice pravnomočna sodba, s katero sodišče osebi, proti kateri se predlaga vpis, naloži, da izstavi zemljiškoknjžno dovolilo za predlagano vknjižbo (5. točka 1. odstavka 40. člena Zakona o zemljiški knjigi – ZZK-1). V obravnavanem primeru pa sta tožnika postala lastnika nepremičnin že na podlagi samega zakona z dnem njegove uveljavitve (7. člen ZLNDL), torej na originaren način. Podlaga za vknjižbo lastninske pravice tožnikov je zato že pravnomočna sodna odločba, s katero sodišče ugotovi obstoj te pravice (3. točka 1. odstavka 40. člena ZZK-1).

21. Na koncu se je sodišče opredelilo še do zemljišča s parc. št. 503/1 k.o. Zatočmin, ki predstavlja zgornji del korita hudournika »Štrofotalca« in na čigar južnem delu naj bi tožnika, kot sta navajala, izvedla ureditvena dela, in sicer najprej v skladu s Strokovnim mnenjem PUH Ljubljana z dne 11. 7. 1978, za tem pa še v skladu z Dogovorom o začasnem premiku cevododa, sanaciji hudournika in ureditvi premoženjskih razmer z dne 11. 10. 2000, ko naj bi kanal hudournika sanirala in pri tem zgradila bazen oziroma zajezovalnik. Tožnika sta s tožbo zahtevala ugotovitev, da sta solastnika vsak do idealne 1/2 funkcionalnega zemljišča na južnem kraku parc. št. 503/1 k.o. Zatočmin in s tem v zvezi tudi, da sodišče naloži toženki, da v roku 15 dni od pravnomočnosti sodbe dopusti ustrezno parcelacijo južnega dela parc. št. 503/1 k.o. Zatočmin površine 422 m² in sicer tako, da bo meja nove nastale parcele potekala med podaljškom skrajnih severnih meja parc. št. 320/2 in 331/3, obe k.o. Zatočmin. Po oceni sodišča je takšen tožbeni zahtevak iz razlogov, ki bodo obrazloženi v nadaljevanju, nesklepčen.
22. Zakon o zemljiški knjigi (ZZK-1) v 31. členu določa, da mora biti nepremičnina, ki je predmet pravic, ki se vpisujejo v zemljiško knjigo, v listini, ki je podlaga za vpis v zemljiško knjigo označena z identifikacijskim znakom, s katerim je vpisana v zemljiški knjigi. Identifikacijski znak pa je po 5. točki prvega odstavka 3. člena ZZK-1 oznaka katastrske občine v kateri se nahaja in parcelna številka kot je vpisana v katastru. Za obravnavani primer je bistvena tudi določba 11. člena ZZK-1 po kateri se v zemljiško knjigo lahko vpisujejo le nepremičnine, ki so lahko samostojen predmet stvarnih pravic. Te ureja SPZ, ki v 7. členu določa, da je lahko predmet stvarnih pravic samo individualno določena samostojna stvar. Glede na navedene zakonske določbe je nedvomno, da del zemljiške parcele, čeprav je opisno naveden in čeprav je jasno, kaj v naravi obsega, ne more biti predmet lastninske pravice in tudi ne more biti predmet vpisa v zemljiško knjigo.

23. Upošteva je povedano bi tožnika torej tekom postopka morala zahtevati postavitev izvedenca geodetske stroke, ki bi pripravil elaborat, na podlagi katerega bi lahko pravilno oblikovala tožbeni zahtevek, s katerim bi zahtevala ugotovitev, da sta solastnika vsak do idealne $\frac{1}{2}$ tistega dela parc. št. 503/1 k.o. Zatočmin, ki je v priloženem elaboratu za evidentiranje sprememb v zemljiškem katastru označen z rezervirano parc. št. XX k.o. Zatočmin. Zgolj sodba, s katero bi bilo ugodeno takšnemu tožbenemu zahtevku, bi bila namreč zemljiškoknjižno izvršljiva. V obravnavanem primeru pa tožnika nista zahtevala postavitev izvedenca geodetske stroke, ki bi pripravil ustrezen elaborat (njegovo postavitev sta predlagala zgolj zaradi razjasnitve vprašanja skladnosti katastrskih meja s stanjem v naravi), ravno tako tudi nista odpravila nesklepčnosti tožbenega zahtevka in to kljub temu, da je toženka na nesklepčnost zahtevka opozorila že v odgovoru na tožbo. Posledično je bilo potrebno tožbeni zahtevek v tem delu zavrniti.
24. Nazadnje je sodišče na podlagi 2. odstavka 154. člena ZPP odločilo tudi o stroških postopka. Te je sodišče odmerilo na podlagi stroškovnikov strank, veljavne odvetniške tarife (v nadaljevanju ZOdvT) in Zakona o sodnih taksah. Kot izhaja iz zgoraj navedenega sta tožnika s svojim zahtevkom uspela glede parc. št. 503/2, 503/3, 503/3, 503/4 in 523/2 k.o. Zatočmin, zavrnjen pa je bil njun zahtevek po izdaji zemljiškoknjižnega dovolila ter po ugotovitvi, da sta solastnika tudi južnega dela parc. št. 503/1 k.o. Zatočmin, s čimer v zvezi je bil zavrnjen tudi njun zahtevek glede parcelacije parc. št. 503/1 k.o. Zatočmin. Glede na navedeno je sodišče ocenilo, da je njun uspeh 50 %. Uspeh toženke torej ravno tako znaša 50 %.
25. Tožeči stranki je sodišče priznalo nagrado za postopek (tar. št. 3100 v zvezi s tar. št. 1200) v višini 1.410,00 EUR, nagrado za narok (tar. št. 3102) v višini 1.128,00 EUR ter pavšalni znesek za plačilo poštnih in telekomunikacijskih storitev (tar. št. 6002) v višini 20,00 EUR. Sodišče nagrade za narok ni povišalo za nagrado za več oseb po tar. št. 1200, saj se ta nagrada prizna le pri nagradi za postopek, ravno tako pa tudi ni priznalo zneska za izdelavo in izročitev dokumentov po tar. št. 6001 saj je že priznalo pavšalni znesek po tar. št. 6002, tožeča stranka pa tudi ni natančno specificirala pri čem ji je ta strošek nastal. Tako priznane stroške za odvetnika, ki znašajo 2.558,00 EUR je sodišče povečalo za 22 % DDV (tar. št. 6007) v znesku 562,76. K skupnemu znesku v višini 3.120,76 EUR je sodišče prištelo še stroške izdelave izvedenskega mnenja izvedenca geodetske stroke v višini 1.114,08 EUR, stroške izdelave izvedenskega mnenja izvedenca gradbene stroke v znesku 961,39 EUR, stroške dopolnitve izvedenskega mnenja izvedenca gradbene stroke v višini 289,31 EUR ter stroške ustne podaje izvedenskega mnenja izvedenca gradbene stroke na glavni obravnavi dne 21. 12. 2015 v višini 383,71 EUR ter sodno takso po tar. št. 1111 ZST-1 v višini 1.920,00 EUR. Sodišče je tako tožeči stranki priznalo stroške v višini 7.789,25 EUR, 50 % od tega zneska znaša 3.894,62 EUR.

26. Toženi stranki je sodišče priznalo nagrado za postopek na prvi stopnji (tar. št. 3100) v višini 1.222,00 EUR, nagrado za narok (tar. št. 3102) v višini 1.128,00 EUR, materialne stroške, materialne stroške v višini 20,00 EUR (tar. št. 6002) ter potne stroške pooblaščenca za prítod na glavno obravnavo dne 18. 2. 2015 in 21. 12. 2015 v višini 57,72 EUR (4 x 39 km x 0,37 EUR) po tar. št. 6003. Skupni znesek v višini 2.427,72 EUR je sodišče povečalo za 22 % DDV, ki znaša 534,09 EUR. Sodišče je tako toženi stranki priznalo stroške v višini 2.961,81 EUR, 50 % od tega zneska znaša 1.480,90 EUR.

27. Po pobotanju gornjih zneskov mora tožena stranka tožeči stranki povrniti 2.413,72 EUR, v roku 15 dni, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od izteka tega roka dalje.

28. **PRAVNI POUK:** Zoper sodbo je dovoljena pritožba na Višje sodišče v Kopru, ki se jo vloži v dveh izvodih pri tem sodišču v roku 15 dni od prejema pisnega odpravka sodbe. Pritožba mora vsebovati navedbo sodbe zoper katero se vlaga, izjavo, da se sodba izpodbija v celoti ali določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika. Če je pritožba vložena po odvetniku, mora biti hkrati predloženo pooblastilo, v nasprotnem primeru bo sodišče pritožbo zavrglo. V postopku s pritožbo se ne uporabljajo določbe 108. člena ZPP o vračanju nepopolnih vlog v dopolnitev. Ob vložitvi morebitne pritožne mora biti plačana sodna taksa in sicer najpozneje v roku, ki ga določi sodišču v nalogu za plačilo sodne takse, sicer se v primeru, da niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks šteje, da je pritožba umaknjena.

Nova Gorica, 21. december 2015

Višji sodnik:
Igor Mozetič, l.r.

Ta prepis je soglasen s prvotnim. Podpisano: sodna oseba:

Prejeto dne: 13. 03. 2019

ODVETNIK
GREGOR HRVATIN
Rejčeva ulica 24

tel. 05/3332444, fax. 3332445
gsm:+386 /40 506 295
e-mail: odv.gregor.hrvat@siol.net

5000 NOVA GORICA

UPRAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

5000 NOVA GORICA

Nova Gorica, 13.3.2019

TOŽNIKA: Gabrijel Pisk, Zatoľmin 41, Tolmin in
Marija Pisk, Zatoľmin 41, Tolmin,
ki ju zastopam,

ODVETNIK
Gregor Hrvatin

Rejčeva ulica 24, 5000 Nova Gorica
Tel.: 05 333-24-44, faks: 05 333-24-45

TOŽENKA: Občina Tolmin, Ulica padlih borcev 2, Tolmin

TOŽBA

Na ukinitve in odvzem statusa grajenega javnega dobra ter
izbris zaznambe javnega dobra v zemljiški knjigi

in podredno

Na odreditev izdaje odločbe

pcto 180.000,00 EUR.

2x
Pooblastilo priloženo

Priloge!

Sodna taksa po nalogu!

Tožnika primarno vlagata tožbo na izdajo odločbe, zaradi molka toženke podredno pa na odreditev izdaje odločbe, na podlagi vseh tožbenih razlogov in naslovnemu sodišču predlaga, naj izpodbijani sklep odpravi ter zadevo vrne v ponovno odločanje in naloži toženki tožnikoma povrniti stroške tega postopka, povišane za pripadajoče zamudne obresti.

UVODNA POJASNILA

Tožnika uvodoma pojasnjujeta, da je Okrožno sodišče v Novi Gorici s priloženo pravnomočno sodbo, opr. št. I P 71/2013 z 21.12.2015 ugodilo njuni tožbi in v izreku odločilo, da: sta (cit.): »solastnika vsak do idealne $\frac{1}{2}$ stanovanjske hiše in delavnice ter skladiščnih prostorov skupne površine 96m², stoječih na parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 vse k.o. Zatoľmin, skupaj s stavbiščem na parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 vse k.o. Zatoľmin.«

Naslovno sodišče je upošteva je, 1. odst. 22. čl. Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) v zvezi s 1. odst. 13. čl. Zakona o pravdnem postopku (ZPP-1), glede odločitve o predhodnem vprašanju vezano na zgoraj citirano sodbo Okrožnega sodišča. Bistvo zadeve in problema je v tem, da toženka pri uvodoma navedenih nepremičninah noče ukiniti javnega dobra in izbrisati zaznambe v zemljiški knjigi ter tako tožnikoma onemogoča vpis (že na originaren način) pridobljene lastninske pravice. V zemljiški knjigi je namreč na omenjenih nepremičninah v korist toženke še vedno vpisana lastninska pravica in zaznamba javnega dobra, čeprav je Okrožno sodišče v Novi Gorici pritrdilo tožbi tožnikov, da sta slednja lastnika teh nepremičnin in da te niso grajeno javno dobro. Zaznamba javnega dobra onemogoča izvedbo citirane sodbe v zemljiški knjigi in s tem izvedbo vpisa tožnikov kot lastnikov nepremičnin. V podporo prej navedenemu tožnika v spis prilagata zemljiškoknjizne izpiske za zgoraj navedene nepremičnine.

Zaradi zaznambe pravnega dejstva o javnopravnih omejitvah, oziroma zaradi zaznamba javnega dobra, se tožnika, kljub citirani pravnomočni sodbi v zemljiški knjigi ne moreta vpisati kot lastnika (1. odst. 111. čl. Zakona o zemljiški knjigi-1. Stvarnopravni zakonik javno dobro v 1. odst. 19. čl. opredeljuje javno dobro je stvar, ki jo v skladu z njenim namenom ob enakih pogojih lahko uporablja vsakdo (splošna raba). Skladno s 3. alineo 1. odst. 40. čl. ZZK-1 je pravnomočna sodba s katero sodišče ugotovi obstoj lastninske pravice podlaga za vknjižbo. Na javnem dobrem, pa se lahko pridobi le posebna pravica uporabe (3. odst. 19. čl. SPZ). Izvedba citirane sodbe in vknjižba tožnikov kot lastnikov na omenjenih nepremičninah ni možna, pa čeprav njuna izključna last, v naravi njun dom. In še vsakomur naj bi bilo dano uporabljati njune nepremičnine.

Toženka je dolžna po omenjeni sodbi tožnikom omogočiti vpis v zemljiško knjigo, kar pa pomeni, da je dolžna ukiniti in iz zemljiške izbrisati zaznambo javnega dobra, da se bosta tožnika, po citirani sodbi tam lahko vknjižila kot lastnika. Toženka sodbo in pozive tožnikov ignorira. Tako stanje je nevzdržno, ignoriranje pravnomočnih odločb s strani organov toženke pa je nedopustno (v vseh niansa in razsežnostih te besede). Po pravnomočnosti omenjene sodbe sta tožnika toženko, kot izhaja iz priloženega Poziva za izdajo odločbe z 10.1.2019 pozvala k izdaji odločbe, s povratnico, ki izkazuje vročitev na 11.1.2019, s katero bo ukinjen status javnega dobra ter ta zaznamba izbrisana iz zemljiške knjige, a ta njune pozive ignorira. Tožnika sta toženko v prej omenjenem pozivu za izdajo odločbe (čeprav toženke zagotovo ne moč šteti kot prava neuko stranko) opozorila na 4. in 28. člen Zakona o upravnem sporu (ZUS-1).

Omenjeno postopanje tožene stranke ne predstavlja le nespoštovanje pravnomočnih sodnih odločitev, pač pa krši ustavne pravice tožnikov, in sicer do zasebne lastnine po 33. čl., do doma po 35. čl. Ustave RS. Toženka krši tudi pravico tožnikov do spoštovanja doma po 8. čl. Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP), po kateri ima vsakdo pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družinskega življenja, svojega doma in dopisovanja. »Oblast« (kar velja tudi za toženko) se ne sme vmešavati v izvrševanje te pravice, razen če je to določeno z zakonom in nujno v demokratični družbi zaradi državne varnosti, javne koristi ali ekonomske blaginje države, zato da se prepreči nered ali zločin, da se zavaruje zdravje ali morala ali da se zavarujejo pravice in svoboščine drugih ljudi. O obstoju prej navedenih

Tožnika druge poti kot te, da sodišče naprosita k izdaji odločbe o ukinitvi status javnega dobra ter k izbrisu te zaznambe iz zemljiške knjige, oziroma podredno k temu, da sodišče to toženki naloži storiti, nimata. Tožnika se bosta kot lastnika uvodoma navedenih nepremičnin v zemljiški knjigi lahko vpisala šele po izbrisu zaznambe javnega dobra in le pod tem pogojem bosta lahko neovirano užila pravico do zasebne lastnine in do doma.

O predhodnem vprašanju, ki je podlaga tudi tej tožbi, misleč pri tem na z v uvodu citirano sodbo, ki potrjuje, da sta tožnika lastnika nepremičnin, na katerih je sicer v zemljiški knjigi vpisana zaznamba javnega dobra, je že pravnomočno odločeno (1. odst. 22. čl. ZUS-1 v zvezi s 1. odst. 13. čl. ZPP-1). Na to tožnika opirata primarni zahtevki.

Zaznamba javnega dobra, ki jo je vpisala toženka v to v njeno ime je neutemeljena, brez pravne osnove, o čemer je sicer že pravnomočno odločeno v sodnem postopku. Ta vpis zaznambe javnega dobra, pa kot rečeno preprečuje vpis tožnikov kot lastnikov navajanih nepremičnin v zemljiški knjigi.

Sedanje stanje in toženkino nespoštovanje pravnomočnih sodnih odločb, kot omenjeno, tožnikoma onemogoča vsakršno stvarnopravno in obligacijskopravno ter tudi dednopravno razpolago z nepremičninami. Skratka tožnika sta zaradi postopanja toženke, v njunih elementarnih lastninskopravnih upravičenjih popolnoma onemogočena, obenem pa gre tudi za njun dom in dom njune ožje družine. Toženka z ignoriranjem pravnomočne sodbe in pozivov tožnikov, slednje onemogoča vpis tožnikov v zemljiški knjigi kot lastnikov nepremičnin, kjer stoji njun dom. Samoumevno in brez dodatnega elaboriranja jasno je, da toženka tožnika s tem grobo onemogoča v njunih temeljnih že uvodoma izpostavljenih človekovih pravicah ter svoboščinah.

Zato tožnika menita, da so upoštevaje prej navedeno izpolnjeni pogoji za odločitev, ki je predlagana po I. tožbenega zahtevka po 1. alineji 2. odst. 33. čl. ZUS-1, saj so tožnikom kršene človekove pravice in temeljne svoboščine ter tudi po 4. alineji 1. odst. 33. čl. ZUS-1, oziroma podani vsi pogoji za neposredno sodno odločanje, spor polne jurisdikcije (spricho molka presumirane negativne odločitve toženke) na spremembo upravnega akta (kot je predlagano v okviru primarnega tožbenega zahtevka), oziroma na izdajo odločbe (kot je predlagano v podrednem zahtevku).

Skratka, ker sta podani kar dve samostojni podlagi za odločitev naslovnega sodišča o primarnem tožbenem zahtevku in ukinitvi statusa javnega dobra ter k izbrisu te zaznambe iz zemljiške knjige, tožnika primarno zaradi pravnomočne sodne odločbe na kateri temelji tudi ta tožba, spricho težje kršitve temeljnih ustavnih pravic in svoboščin, zaradi čimprejšnje odprave teh kršitev, primarno predlagata naj sodišče samo odloči o zadevi. Časovna komponenta je pri tovrstnih kršitvah osrednjega pomena (»justice delayed is justice denied«.)

Podredno pa tožnika iz previdnosti postavljata tudi ustrezen zahtevki, upoštevaje presumpcijo izdaje negativne odločbe glede na molk toženke, za odpravo odločbe (upravnega akta), upoštevaje 3. alinejo 1. odst. 33. čl. ZUS-1, kot je navedeno v točki II tožbenega zahtevka. K navedenemu velja dodati, da je od poziva za izdajo odločbe prav tako že potekel 60 dnevni rok ter so tako izpolnjeni pogoji za vložitev predmetne tožbe.

Dokaz: kot doslej.

pogojev ne more biti govora, saj je o zadevi že pravnomočno odločeno z uvodoma citirano sodbo, katere izvršitev toženka onemogoča.

Glede na navedeno so izpolnjeni pogoji za vložitev tožbe, kar tožnika v nadaljevanju tudi konkretizirata. Toženka z opustitvijo dolžnega postopanja (ukinitve javnega dobra in izbris zaznambe v zemljiški knjigi) vzdržuje protipravno stanje, spričo katerega sta tožnika prizadeta v temeljnih ustavnih in konvencijskih pravicah ter svoboščinah.

Tožnika uvodoma še pojasnjujeta, da sta vrednost spornega predmeta določila glede na vrednost njihovih nepremičnin, na katerih jim toženka preprečuje vknjižbo.

Dokaz:

- Sodba Okrožnega sodišča v Novi Gorici opr. št. I P 71/2013 z 21.12.2015, s potrdilom o pravnomočnosti,
- Zk izpiski uvodoma navedene nepremičnine, in sicer za parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 vse 2234 k.o. Zatočmin,
- Poziv za izdajo odločbe z 10.1.2019, s povratnico, ki izkazuje vročitev na 11.1.2019.

I.

Zaznamba javnega dobra preprečuje vpis tožnikov po uvodoma citirani sodbi Okrožnega sodišča v Novi Gorici opr. št. I P 71/2013 z 21.12.2015. Tožnika sta zato, ker toženka ignorira njune pozive po izbrisu zaznambe javnega dobra, prikrajšana v vseh vidikih ustavne pravice do zasebne lastnine po 33. čl. Ustave RS, in sicer tako v stvarnopravnem (nezmožnost vsakršne razpolage), obligacijskopravnem (nezmožnost sklepanja zavezovalnih pravnih poslov, oz. pogodb) in dednopravnem pogledu (nezmožnost dedovanja in sklepanja dednih pogodb ter dogovorov). Obenem pa na omenjenih nepremičninah stoji njun dom, kjer z otroci tudi živita (op. že omenjena ustavna pravica do doma po 35. čl. Ustave RS in 8. čl. EKČP).

Toženka pozive tožnikov, kot rečeno ignorira, čeprav jo predpisi zavezujejo k spoštovanju pravnomočnih sodb. Toženka navkljub citirani pravnomočni sodbi in kljub temu, da je dolžna omogočiti njeno izvedbo v zemljiški knjigi, to onemogoča. Velja dodati, da je bila zaznamba pri obravnavanih nepremičninah izvedena šele leta 2008, in to po tem ko sta pričela tožnika odločneje zahtevati rešitev napačnih zemljiškoknjžnih vpisov.

Tožnika tožbo opirata na 157. čl. Ustave RS in 4. čl. ZUS-1. Ustava RS v 2. odst. 157. čl. določa da, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo, odloča v upravnem sporu pristojno sodišče o zakonitosti posamičnih dejanj in aktov, s katerimi se posega v ustavne pravice posameznika.

Po 4. čl. ZUS-1 v upravnem sporu odloča sodišče (med drugim tudi) o zakonitosti posamičnih aktov in dejanj, s katerimi organi posegajo v človekove pravice in temeljne svoboščine posameznika, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo. Če se v upravnem sporu izpodbijajo dejanja javne oblasti, se v postopku uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na izpodbijanje upravnega akta. V upravnem sporu se v skladu s 1. členom ZUS-1 zagotavlja sodno varstvo pravic in pravnih koristi posameznika proti odločitvam državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil. Tožnik je torej lahko v upravnem sporu tisti, ki varuje svoje pravice in pravne koristi, te pa so neposredne, na zakon ali drug predpis oprte osebne koristi.

II.

Podlaga predmetni tožbi je poleg citirane pravnomočne sodbe, določil Zakona o zemljiški knjigi in prav tako že uvodoma citiranih določil Ustave RS in EKČP, je v določilih prostorske zakonodaje, ki jo tožnika na kratko povzemata v nadaljevanju.

Sumarno povzeto so materialnopravne podlage določila Zakona o urejanju prostora (ZUreP), in sicer 245. ter 247. čl. iz katerih izhaja, da se za pridobitev in ukinitvev statusa grajenega javnega dobra (kar je predmet tega postopka) zahteva ustrezna ugotovitvena odločba, ki jo, če gre za status grajenega javnega dobra lokalnega pomena, na podlagi sklepa pristojnega občinskega organa po uradni dolžnosti izda pristojna občinska uprava. Opora za prej navedeno izrecno izhaja iz 2. in 5. odst. 245. čl. ZUreP in v 1. do 4. odst. 247. čl. citiranega zakona.

Iz uvodoma citirane sodbe je razvidno, da so nepremičnine last tožnikov in ne grajeno javno dobro lokalnega pomena, Torej je vpis zaznamba javnega dobra v zemljiški knjigi, ki onemogoča vpis tožnikov brez pravne podlage in je dolžna toženka ta vpis, ob citiranih določbah ZUreP odpraviti ter tožnikoma omogočiti vknjižbo.

V skladu z opisano zakonsko ureditvijo o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena odloča občinski svet občine, kjer se nahaja grajeno javno dobro. Navedena zakonska ureditev torej ne predvideva sodelovanja drugih oseb ali organov v teh postopkih. Pritožbeni postopek ni možen in ni predviden. V obravnavani zadevi gre za situacijo po 3. odst. 28. čl. ZUS-1, ko toženkin organ (občinski svet) ni izdal odločbe, zoper katero ni pritožbe in je s tem poseženo v človekove pravice in temeljne svoboščine tožnikov.

Tako sta tožnika pred vložitvijo te tožbe izčrpala vsa pravna sredstva, oziroma točneje, pravna sredstva niti niso možna. Tožnika pravnih sredstev glede na zgoraj povzeto ureditev po ZUreP nimata in so tako izpolnjeni pogoji za vložitev tožbe zaradi molka po 3. odst. 28. čl., v zv s 1. alineo 2. odst. 33. čl. ZUS-1 in 222. čl. ZUP, in sicer na izdajo posamičnega akta.

Tožnika sta zaradi molka tožene stranke onemogočena v izvrševanju lastniških upravičenj, Neaktivnost in nespoštovanje pravnomočnih sodb med drugim predstavlja eklatantno kršitev ustavne zagotovljene pravice do učinkovitega pravnega sredstva (25. člen Ustave RS).

Dokaz: kot zgoraj

III.

Iz uvodnih pojasnil tožbe ter predloženih listin je razvidno, da je podana pristojnost naslovnega sodišča in da tožnika drugega ustreznega sodnega varstva nimata ter so tako po njunem mnenju, ob pravnomočno rešenem predhodnem vprašanju in neaktivnosti tožene stranke podani vsi pogoji za spor polne jurisdikcije.

Zato tožnika zgolj iz previdnosti uveljavljata tudi zahtevek za izdajo oziroma vročitev upravnega akta (tožba zaradi molka), po 3. alinei 1. odst. 33. čl. ZUS-1.

Glede na navedeno in podrobnejšo že zgoraj podano argumentacijo te vloge, so po mnenju tožnikov izpolnjeni pogoji po 3. alinei 1. odst. 33. čl. ZUS-1, s katero naj sodišče toženki, če bi smatralo da pogoji

za spor polne jurisdikcije in ugoditev primarnemu zahtevku niso izpolnjeni, naloži izdati odločbo o odvzemu in ukinitvi statusa javnega dobra ter izbrisu zaznambe javnega dobra iz zemljiške knjige.

Dokaz: kot doslej

IV.

Če bi toženka še naprej odlagala z zakonsko predpisanim postopanjem, nespoštovanjem pravnomočnih sodnih odločb ter bi se po prejemu tožbe »spustila v postopek« in nasprotovala tožbenemu zahtevku, si tožnika pridržujeta pravico do naknadne kumulacije zahtevkov s postavitvijo odškodninskega zahtevka. Zaenkrat v upanju, da bo toženka po prejemu tožbe izkazala dolžno spoštovanje do pravnomočne sodbe ter zlasti do tožnikov, slednja še ne vlagata odškodninskega zahtevka. Napovedujeta pa da bosta to storila, če bi se toženka nedvoumno, jasno in zakonsko predpisanim dolžnostim, ponovno izneverila, pač primorana storiti.

Tožnika poleg že podanih navedb o prekršitvi temeljnih pravic in svoboščin izpostavljata tudi odločbo Ustavnega sodišča RS št. U-I-64/14-20 z 12.10.2017. Ustavno sodišče RS pravici do doma po 35. čl. Ustave RS naklanja posebno pozornost. Velja izpostaviti 8. točko obrazložitve citirane ustavne odločbe. Izjemen pomen zaščiti doma pripisuje tudi Evropsko sodišče za človekove pravice (ESČP), v okviru 8. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah ter 10. točki obrazložitve, kjer je ESČP v zvezi s pravico do spoštovanja doma poudarilo, da je poseg vanjo dopusten le, če je: (a) v skladu s pravom, b) podan eden od legitimnih ciljev iz drugega odstavka 8. čl. EKČP za poseg in (c) nujen v demokratični družbi. Tožnika zato, ker v konkretni zadevi ni izpolnjen nobeden od prej navedenih pogojev, postopanje toženke krši ustavno pravico tožnikov in članov njune družine do doma po 35. čl. Ustave RS in po 8. čl. EKČP. Ne gre spregledati, da se je Ustavno sodišče RS v omenjeni odločbi, v okviru testa sorazmernosti, posredno izreklo tudi o hierarhiji, oziroma suprimaciji prej omenjene pravice do stanovanja, nad drugimi pravicami (sic.).

Toženka z opisanem postopanjem tožnika onemogoča v uvodoma navedenih človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah. S tem tožnikoma povzroča škodo, saj odklanja izvedbo dejanj, ki bi jih sicer morala po uradni dolžnosti izvesti. Opustitev uradne dolžnosti in kavzalno vzročna zveza med njo in prizadetostjo ustavnih in konvencijskih pravic tožnikov, pomen hitre odločitve on predhodno pravnomočno rešenem vprašanju je razlog več za neposredno in vsebinsko odločitev, kot tožnika predlagata v okviru primarnega zahtevka. K čemer sodišče tudi vljudno naprošata.

Dokaz: kot zgoraj.

Glede na navedeno, tožnika sodišču predlagata naj izda sledečo:

S O D B O

1. Tožbi se ugodi in se pri nepremičninah tožnikov, in sicer na parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 vse 2234 k.o. Zatoľmin ukine ter odvzame status grajenega javnega dobra in v zemljiški knjigi izbriše zaznamba javnega dobra.
2. Toženka je dolžna nerazdelno povrniti tožnikoma stroške tega postopka v roku 15 dni od izdaje te sodbe, vse povišano za zakonske zamudne obrestmi od dneva izdaje sodbe do plačila.

in podredno

1. Tožbi se ugodi in se toženi stranki naloži, da v 60 dnevnem roku po izdaji te sodbe izda odločbo, s katero bo pri nepremičninah tožnikov, in sicer na parc. št. 523/2, 503/2, 503/3 in 503/4 vse 2234 k.o. Zatoľmin ukinjen ter odvzet status grajenega javnega dobra in v zemljiški knjigi izbrisana zaznamba javnega dobra.
2. Toženka je dolžna povrniti tožnikoma stroške tega postopka v roku 15 dni od izdaje te sodbe, vse povišano za zakonske zamudne obrestmi od dneva izdaje sodbe do plačila.

Tožnika

Stroški:
Sodna taksa po odmeri sodišča,
Sestava tožbe 1700 točk povišanje za 10% 1870 točk OT,
Stroški 28,7 točk OT,
Vse povišano za 22% DDV na odv. storitve

RS
USREPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČEBeethovnova ulica 10, SI - 1000 Ljubljana
t +386 (0)1 477 64 00 f +386 (0)1 251 04 51
e info@us-rs.si w www.us-rs.si

Številka: Up-1586/18-8

Datum: 21. 9. 2020

Občina Tolmin
Padlih borcev 2
5220 Tolmin

 OBČINA TOLMIN	
PREJETO 24 -09- 2020	PRILOGE
SIG. ZN. ŠTEVILKA ZADEVE	
478 - 0136/2009 -	

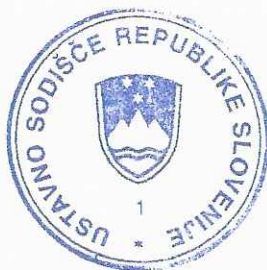
KIRAN KANZ

304

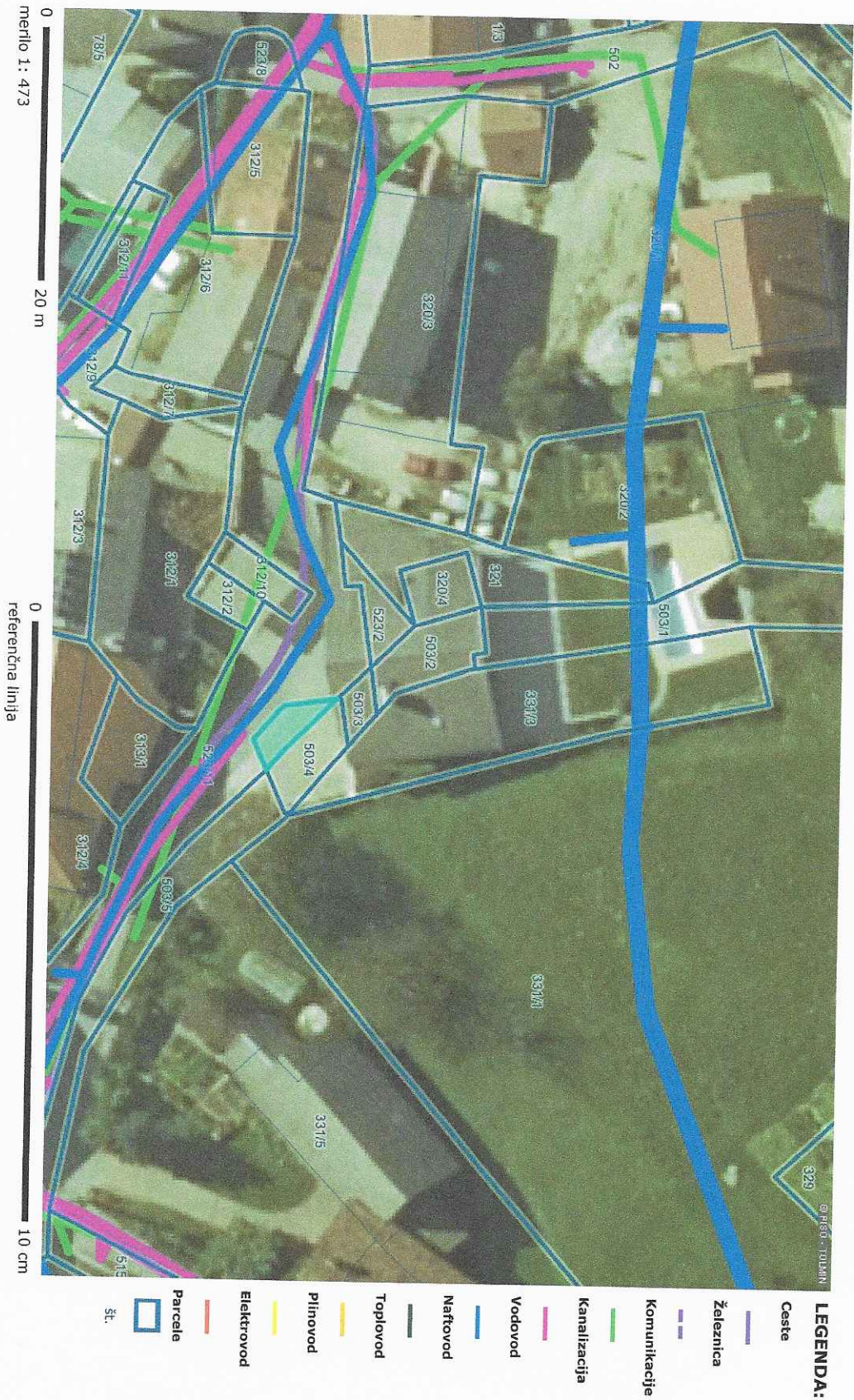
ZADEVA: Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. II Ips 57/2017 z dne 4. 10. 2018 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Kopru št. I Cp 163/2016 z dne 7. 12. 2016 in sodbo Okrožnega sodišča v Novi Gorici št. I P 71/2013 z dne 21. 12. 2015

Pred Ustavnim sodiščem potek postopek z ustavno pritožbo št. Up-1586/18. V zvezi z vašim elektronskim vprašanjem z dne 14. 9. 2020 vam sporočam, da predmetna ustavna pritožba ne spada med prednostne zadeve, določene v 46. členu Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20). Ustavno sodišče bo vašo vlogo obravnavalo glede na vrstni red prejetih zadev, predvidoma konec tega oziroma v začetku prihodnjega leta.

S spoštovanjem.

dr. Rajko Knez
Sodnik

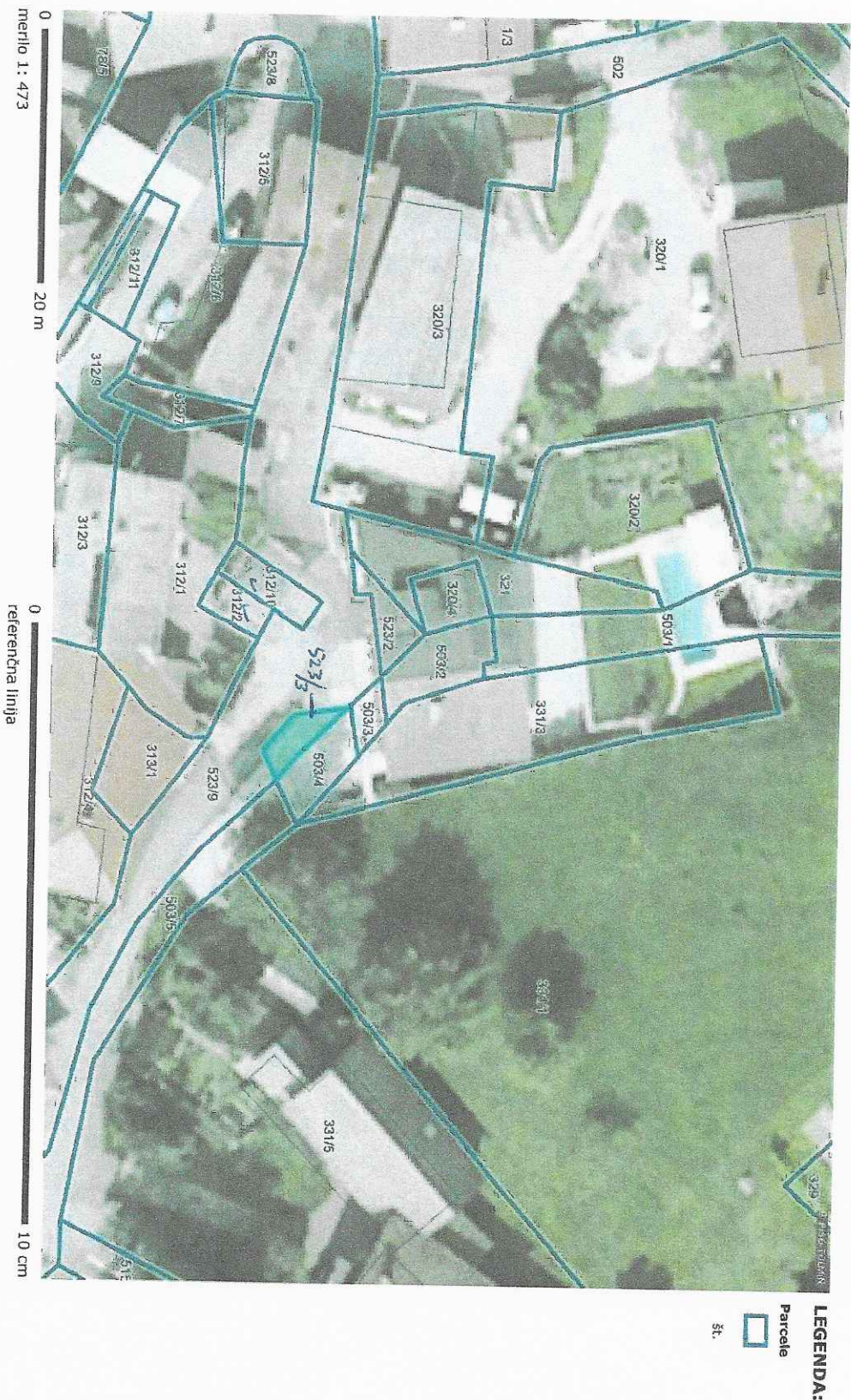
Gospodarska infrastruktura (GJI) > Skupen prikaz (Promet, En,Ko,Ek)

<http://www.geoportal.net/piso>; čas izpisa: 29. september 2020 11:00:35; uporabnik: mitran.mavri@tolmin.si
Numerično merilo je veljavno, če znaša dolžina referenčne linije 10 cm. Grafično merilo je veljavno v vsakem primeru.
© PISO - OBČINA TOLMIN

Začetni prikaz

<http://www.geoprostor.net/piso>; čas izpisa: 23. januar 2018 10:01:21; uporabnik: miha.mavri@tolmin.si
Numerično merilo je veljavno, če znaša dolžina referenčne linije 10 cm. Grafično merilo je veljavno v vsakem primeru.
© PISO-OBČINA TOLMIN

Redni izpis iz zemljiške knjige

čas izdelave izpisa: 29.9.2020 - 11:05:06

Nepremičnina

tip nepremičnine: 1 - zemljiška parcela
vir ID znaka: 1 - zemljiški kataster
ID znak: parcela 2234 503/3

katastrska občina 2234 ZATOLMIN parcela 503/3 (ID 5264562)

Plombe:

Z nepremičnino ni povezana nobena zemljiškoknjižna zadeva, o kateri še ni pravnomočno odločeno.

Osnovni pravni položaj nepremičnine:

ID osnovnega položaja: 8480325
vrsta osnovnega položaja: 101 - vknjižena lastninska pravica
delež: 1/1

imetnik:

1. matična številka: 5881455000
firma / naziv: OBČINA TOLMIN
naslov: Ulica padlih borcev 002, 5220 Tolmin

omejitve: Opozorilo: v primeru več omejitev z istim časom učinkovanja vpisa se vrstni red ugotovi na podlagi dodatnih opisov pri posamezni izvedeni pravici ali zaznambi.

ID omejitve	čas začetka učinkovanja	vrsta
11738235	16.05.2008 09:00:00	609 - zaznamba javnega dobra

Podrobni podatki o izvedenih pravicah in zaznambah:

ID pravice / zaznambe 11738235
čas začetka učinkovanja 16.05.2008 09:00:00
vrsta pravice / zaznambe 609 - zaznamba javnega dobra
glavna nepremičnina: katastrska občina 2234 ZATOLMIN parcela 503/3 (ID 5264562)

podatki o vsebini pravice / zaznambe

dodatni opis:

Na podlagi pravnomočne ugotovitvene odločbe št. 478-0004/2006 z dne 18.4.2008 in 5. čl. ZLNDL (Ur.l. RS št. 44/97 ter 59/01) se zaznamuje status grajenega javnega dobra - ceste.

imetnik:

1. EMŠO: *podatek ni vpisan*
osebno ime: Glej dodatni opis
naslov:

zveza - ID osnovnega položaja:

8480325

pravice / zaznambe pri izvedeni pravici / zaznambi:

Pri izvedeni pravici / zaznambi ni vpisana nobena pravica ali pravno dejstvo

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Informacijski sistem eZK

Redni izpis iz zemljiške knjige

čas izdelave izpisa: 29.9.2020 - 11:06:48

Nepremičnina

tip nepremičnine: 1 - zemljiška parcela
vir ID znaka: 1 - zemljiški kataster
ID znak: parcela 2234 503/4

katastrska občina 2234 ZATOLMIN parcela 503/4 (ID 1737723)

Plombe:

Z nepremičnino ni povezana nobena zemljiškknjižna zadeva, o kateri še ni pravnomočno odločeno.

Osnovni pravni položaj nepremičnine:

ID osnovnega položaja: 8480326
vrsta osnovnega položaja: 101 - vknjižena lastninska pravica
delež: 1/1

imetnik:

- matična številka: 5881455000
firma / naziv: OBČINA TOLMIN
naslov: Ulica padlih borcev 002, 5220 Tolmin

omejitve: Opozorilo: v primeru več omejitev z istim časom učinkovanja vpisa se vrstni red ugotovi na podlagi dodatnih opisov pri posamezni izvedeni pravici ali zaznambi.

ID omejitve	čas začetka učinkovanja	vrsta
11738263	16.05.2008 09:00:00	609 - zaznamba javnega dobra

Podrobni podatki o izvedenih pravicah in zaznambah:

ID pravice / zaznambe 11738263
čas začetka učinkovanja 16.05.2008 09:00:00
vrsta pravice / zaznambe 609 - zaznamba javnega dobra
glavna nepremičnina: katastrska občina 2234 ZATOLMIN parcela 503/4 (ID 1737723)

podatki o vsebini pravice / zaznambe

dodatni opis:

Na podlagi pravnomočne ugotovitvene odločbe št. 478-0004/2006 z dne 18.4.2008 in 5. čl. ZLNDL (Ur.l. RS št. 44/97 ter 59/01) se zaznamuje status grajenega javnega dobra - ceste.

imetnik:

- EMŠO: *podatek ni vpisan*
osebno ime: Glej dodatni opis
naslov:

zveza - ID osnovnega položaja:

8480326

pravice / zaznambe pri izvedeni pravici / zaznambi:

Pri izvedeni pravici / zaznambi ni vpisana nobena pravica ali pravno dejstvo

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Informacijski sistem eZK

Redni izpis iz zemljiške knjige

čas izdelave izpisa: 29.9.2020 - 11:04:43

Nepremičnina

tip nepremičnine: 1 - zemljiška parcela
vir ID znaka: 1 - zemljiški kataster
ID znak: parcela 2234 503/2

katastrska občina 2234 ZATOLMIN parcela 503/2 (ID 4425284)

Plombe:

Z nepremičnino ni povezana nobena zemljiškoknjižna zadeva, o kateri še ni pravnomočno odločeno.

Osnovni pravni položaj nepremičnine:

ID osnovnega položaja: 8480324
vrsta osnovnega položaja: 101 - vknjižena lastninska pravica
delež: 1/1

imetnik:

- matična številka: 5881455000
firma / naziv: OBČINA TOLMIN
naslov: Ulica padlih borcev 002, 5220 Tolmin

omejitve: Opozorilo: v primeru več omejitev z istim časom učinkovanja vpisa se vrstni red ugotovi na podlagi dodatnih opisov pri posamezni izvedeni pravici ali zaznambi.

ID omejitve	čas začetka učinkovanja	vrsta
11738264	16.05.2008 09:00:00	609 - zaznamba javnega dobra

Podrobni podatki o izvedenih pravicah in zaznambah:

ID pravice / zaznambe 11738264
čas začetka učinkovanja 16.05.2008 09:00:00
vrsta pravice / zaznambe 609 - zaznamba javnega dobra
glavna nepremičnina: katastrska občina 2234 ZATOLMIN parcela 503/2 (ID 4425284)

podatki o vsebini pravice / zaznambe

dodatni opis:

Na podlagi pravnomočne ugotovitvene odločbe št. 478-0004/2006 z dne 18.4.2008 in 5. čl. ZLNDL (Ur.l. RS št. 44/97 ter 59/01) se zaznamuje status grajenega javnega dobra - ceste.

imetnik:

- EMŠO: *podatek ni vpisan*
osebno ime: Glej dodatni opis
naslov:

zveza - ID osnovnega položaja:

8480324

pravice / zaznambe pri izvedeni pravici / zaznambi:

Pri izvedeni pravici / zaznambi ni vpisana nobena pravica ali pravno dejstvo

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Informacijski sistem eZK

Redni izpis iz zemljiške knjige

čas izdelave izpisa: 29.9.2020 - 11:03:59

Nepremičnina

tip nepremičnine: 1 - zemljiška parcela
vir ID znaka: 1 - zemljiški kataster
ID znak: parcela 2234 523/2

katastrska občina 2234 ZATOLMIN parcela 523/2 (ID 2410193)

Plombe:

Z nepremičnino ni povezana nobena zemljiškoknjižna zadeva, o kateri še ni pravnomočno odločeno.

Osnovni pravni položaj nepremičnine:

ID osnovnega položaja: 8480328
vrsta osnovnega položaja: 101 - vknjižena lastninska pravica
delež: 1/1

imetnik:

- matična številka: 5881455000
firma / naziv: OBČINA TOLMIN
naslov: Ulica padlih borcev 002, 5220 Tolmin

omejitve: Opozorilo: v primeru več omejitev z istim časom učinkovanja vpisa se vrstni red ugotovi na podlagi dodatnih opisov pri posamezni izvedeni pravici ali zaznambi.

ID omejitve	čas začetka učinkovanja	vrsta
11738262	16.05.2008 09:00:00	609 - zaznamba javnega dobra

Podrobni podatki o izvedenih pravicah in zaznambah:

ID pravice / zaznambe 11738262
čas začetka učinkovanja 16.05.2008 09:00:00
vrsta pravice / zaznambe 609 - zaznamba javnega dobra
glavna nepremičnina: katastrska občina 2234 ZATOLMIN parcela 523/2 (ID 2410193)

podatki o vsebini pravice / zaznambe

dodatni opis:

Na podlagi pravnomočne ugotovitvene odločbe št. 478-0004/2006 z dne 18.4.2008 in 5. čl. ZLNDL (Ur.l. RS št. 44/97 ter 59/01) se zaznamuje status grajenega javnega dobra - ceste.

imetnik:

- EMŠO: *podatek ni vpisan*
osebno ime: Glej dodatni opis
naslov:

zveza - ID osnovnega položaja:

8480328

pravice / zaznambe pri izvedeni pravici / zaznambi:

Pri izvedeni pravici / zaznambi ni vpisana nobena pravica ali pravno dejstvo